

MĚSÍČNÍK

MĚSTA PŘÍBORA

PROSINEC 2020

foto: Stanislava Slováková

PF 2021

Vážení spoluobčané,
přejeme Vám hezké vánoční svátky plné radosti, klidu,
splněných přání, milých setkání a kouzelných okamžiků.
Do nového roku 2021 Vám přejeme mnoho zdraví,
štěstí, osobní spokojenosti a úspěchů.

Ing. arch. Jan Malík
starosta města Příbora

Mgr. Pavel Netušil
místostarosta města Příbora

MĚSTO PŘÍBOR
RODIŠTĚ SIGMUNDA FREUDA
MĚSTSKÁ PAMÁTKOVÁ REZERVACE

www.pribor.eu

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,

končí nám rok 2020, rok, který svou realitou překonal fantazie všech, kteří si jej na konci loňského roku jakkoliv představovali. A podobně lze nahlížet na jeden každý z jeho měsíců, protože vývoj událostí byl tak překotný, že už nyní při pohledu zpět si stěží přesně vzpomeneme, co se vlastně dělo v dubnu a co v květnu. I pro mne je složité psát v polovině listopadu úvodník do prosincového čísla, protože v této době opatrného optimismu těžko říci, jak vlastně bude prosinec vypadat, zda jej prožijeme v nouzovém stavu, či nikoli a jaká vládní opatření budou v platnosti. Už

nyní považuji za jisté, že těmto opatřením padne za oběť i tolik oblíbená Mikulášská jízda spojená s rozsvěcením vánočního stromu na náměstí. Strom bude, avšak náměstí zaplněné rodiči s dětmi, na které jsme si tak snadno zvykli, se letos konat nebude. Nicméně tak, jako se podařilo i v podmínkách nouzového stavu uspořádat např. důstojnou vzpomínku u příležitosti 28. října či Dne veteránů, i v prosinci se v případě trvání vládních opatření pokusíme nějak improvizovat a dopřát vám některé tradiční prosincové události alespoň prostřednictvím internetu či příborské LTV.

Nevím, jak bude řízen prosinec, ale nyní v polovině listopadu se začínáme učit chovat tak, jak na nás zašteká PES. Takže než se pustím do téměř beznadějného pokusu sladit dohromady PSÍ záležitosti s adventem a pohodou Vánoc, dovoluji, abych ještě setrval na pevné zemi současnosti a připomněl některé momenty z měsíce listopadu.

V listopadu se stalo několik věcí, které z hlediska našeho města rozhodně stojí za zmínku. Už 5. listopadu zasedlo nové krajské zastupitelstvo, ve kterém máme opět svého zástupce – zatímco v minulém zastupitelstvu Příbor reprezentovala Dana Forišková (KDU-ČSL), nyní to je Jiří Demel (Piráti). Zastupitelstvo zvolilo novou radu kraje, ve které bych chtěl zmínit zejména tři její členy: náměstek Unucka mi na naší schůzce v září slíbil financování stavby kruhového objezdu na křižovatce Místecké a Hukvaldské ulice, náměstek Folwarczny mi na další schůzce přislíbil návrat dvou tříd na Masarykovo gymnázium tak, aby v každém roce mohly být na čtyřleté studium přijímány dvě třídy, no a radní Kajnar ve svém předvolebním spotu sliboval pomoci s opravou dvou zanedbaných domů na příborském náměstí. Po čtyřech letech si zajisté rádi připomeneme, které sliby byly splněny a které nikoli.

V sobotu 7. listopadu Ředitelství silnic a dálnic vyslyšelo naše opakované žádosti a zprovoznilo nájezd z D48 od Nového Jičína a sjezd směrem na Frýdek-Místek u průmyslové

zóny ještě před samotným otevřením hotové stavby. Městu se ulevilo, ubylo mnoho kamiónů směřujících do a z křokovské průmyslové zóny. Nyní už zbývá jen pár týdnů (do poloviny prosince) počkat na otevření obchvatu Skotnice,

kdy přestaneme být tranzitním městem ve směru z Nového Jičína a Kopřivnice na Ostravu. Určitým problémem se stal nájezd z D48 na ulici Místeckou, věnuji se mu v samostatném článku.

Koncem října byly také dokončeny poslední „dodělovky“ na sanaci ohradní zdi pod kostelem Narození Panny Marie. Došlo při ní také k obnovení historické uličky spojující ulice

Farní a Žižkovu. Podrobněji se tomuto tématu věnuje článek Ing. Kunčara.

Město v listopadu také usilovně pracovalo na návrhu rozpočtu na rok 2021, který prošel finančním výborem, pracovním zastupitelstvem i radou města a v prosinci by měl být schválen na zasedání našeho zastupitelstva. Asi nikoho nepřekvapí, že největším problémem rozpočtu jsou snížené daňové příjmy, přičemž zkušenosti z tohoto roku říkají, že

ani na tyto snížené hodnoty se nelze zcela spolehnout. Navíc je možné, že poslanecký návrh premiéra zasadí rozpočtu obce další sedmicifernou ránu. Zatím je jisté jen to, že dosud žádný rozpočet v tomto století nebyl tak nejistý. Každopádně bych zde rád vyjádřil odhodlání vedení města zabránit tomu, aby výpadky v rozpočtu znamenaly zastavení investic, z nichž k nejvýznamnějším v příštím roce patří první etapa rekonstrukce hřiště u ZŠ Npor. Loma. Ale tím se již dostávám do plánů na příští rok – tyto informace přenechám panu starostovi do novoročního projevu. Doufám, že díky dalším informacím z nadcházejícího měsíce půjde o zprávy v rámci možností optimistické.

A nyní přejděme od hmoty a peněz pozvolna k hodnotám duchovním. V neděli 29. listopadu totiž začal advent, ve kterém bývají lidé na jednu stranu nabádáni k du-

chovnímu i faktickému zklidnění a na druhou stranu vrcholí předvánoční nákupní šílenství. Jak tomu ovšem bude v tomto roce, to si v tuto chvíli vůbec netroufám odhadnout. Nevím ani, zda mé vlastní děti budou chodit denně do školy, natož abych domyslel, zda budou otevřeny obchody, a pokud ano, zda budeme moci nakupovat i v neděli. Příborští obchodníci budou mít chudou sezónu tak jak tak, již nyní mnozí nakupují dárky místo v místních zavřených obchodech v supermarketech nebo prostřednictvím internetu. Na tomto místě bych rád připomněl, že až do srpna platí rozhodnutí rady města, na základě kterého mohou příborští podnikatelé inzerovat v našem Měsíčníku zdarma. Tak snad brzy nastane doba, kdy

Nedávno otevřený sjezd z Místecké ulice na D48 snížil kamionovou zátěž v Příboře (foto P. Netušil)

rekonstruovaná ulička spojující ulice Farní a Žižkovu a nová ohradní zeď (foto: P. Netušil)

už zase budou moci své služby nabízet bez vládních omezení a inzerce v Měsíčníku pro ně bude mít smysl.

Jsem zastánce názoru, že každá mince má svůj rub i líc, ačkoli v běžném životě nám v poslední době padá většinou ta strana rubová. Nucený pobyt rodičů s dětmi mohl např. dopomoci k tomu, že si řekli něco, na co si už dlouho nenašli čas, nebo si zahráli nějakou již pozapomenutou hru. Mnoho lidí začalo zase po delší pauze číst knihy – zde bych také rád připomněl, že příborská městská knihovna nabízí půjčování knih na dálku i s rozvozem, bližší informace najdete na jejich stránkách. A pokud jsou již v prosinci knihovny otevřeny a nabídka již není aktuální, tím lépe!

Snadno si představíme, že se těžko bude prožívat advent někomu, komu skomírá živnost nebo na něj či jeho rodinu dopadla rána současné epidemie. Jsem si vědom, že v této složité době jsou obvyklé výzvy ke zklidnění a uchopení duchovní podstaty adventu pro mnohé lidi těžko srozumitelné, neboť oni musí řešit zásadní problémy ze dne na den. Vánoční čas, jindy tak kouzelný, bude letos každý prožívat jinak a mnozí zcela jinak, než jak jsou zvyklí. Přesto bych chtěl z tohoto místa vyzvednout sílu tradic, které často dokážou být na poměrně krátký čas, ale přesto pozapomenout na bolesti všedního dne. Otevřeme se tomu tradičnímu a kouzelnému, co přináší adventní neděle, Štědrý den i svátky vánoční. Nebudete-li moci zajít si na adventní koncert do piaristického kláštera, udělejte si čas doma a pusťte si nějakou sváteční hudbu z gramofonu, CD, MP3-přehrávače či YouTube. Nemůžete-li se s dětmi podívat na slavnostní rozsvícení vánočního stromu Mikulášem, zajděte se na strom podívat jako rodina sami, jsem přesvědčen, že letošní jedle se vám po setmění se svými světelnými ozdobami i tak bude velmi líbit. Nepropáštěte rozdávání Betlémského světla, je to jedna z mála akcí, která by teoreticky i za stávající situace mohla být nějakou formou uskutečnitelná (podrobnosti zjistíte na stránkách příborských skautů). Anketa pořádaná městským úřadem začátkem roku ukázala, že ačkoli je v Příboře mnoho odpůrců slavení příchodu nového roku ohňostrojem, více z vás si jej přeje v tradiční době na tradičním místě. Tomu byly přizpůsobeny plány na prosinec, ale virus

rozhodl za nás ve prospěch venku žijícího zvířectva a odpůrců ohňostroje. Na této skutečnosti se také dá dobře ukázat rub a líc téže mince.

Letošní prosinec bude bezpochyby jiný, než jste zvyklí, je-li to však jen trochu možné, nenechtejte si zít jeho duchovní rozměr, jeho magii spojenou s blízcími se Vánoci. Věřím, že o samotných Vánocích už nebude takový problém se setkáními jako nyní a že Vánoce budeme moci strávit v kruhu rodinném tak, jak jim to přísluší. Přeji Vám mnoho sil a pokud možno i mnoho šťastných chvil, které jsou pro Vánoce tak typické.

Váš Pavel Netušil, místostarosta Příbora

K navození alespoň částečně zimní atmosféry přikládám svou oblíbenou báseň od Jiřího Suchého:

Sněhová vločka (Jiří Suchý)

Padá sníh, a tak otvírám ústa,
vločka na jazyk mi padne, dojde k tání.
Je to hřích, jenž ve mně stále vzrůstá:
vražditi krutě vločky chladné na potkání.

Vločka bílá usedavě pláče,
až se celá v slzu promění,
A v takovém okamžiku
pociťuji na jazyku
slabé a bezmocné zachvění.

Když je někdy zvláště vhodná chvíle,
hrobové když ticho vládne krajem,
slyším, jak si na jazyku vločky bílé
tiše šeptají: Ó, sbohem sestry, tajem!

Tuhle rozkoš vy jste nepoznali,
rozkoš z posledního vločky zachvění,
která na jazyku studí, v srdci pálí.
Tuhle rozkoš vy jste asi nepoznali,
která mi z života dělá vězení...

TELEGRAFICKÉ ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

Veronika Liberdová, DiS., Odbor organizační a správních činností Městského úřadu Příbor

Dne 27. 10. 2020 se uskutečnila 38. schůze Rady města Příbora, na které bylo projednáno 29 bodů. Přinášíme vám stručný telegrafický přehled nejdůležitějších projednaných bodů.

Rada města doporučila zastupitelstvu města:

- neschválit odkoupení pozemku parc. č. 3303/12 v k. ú. Příbor, dle nabídky pana Františka Buska,
- nejednat v současné době o smluvním sjednání budoucího bezúplatného převodu pozemků parc. č. 112/47 a 109/4 v k. ú. Prchalov, na nichž má být realizována stavba pozemní komunikace pro příjezd k pozemkům určeným pro výstavbu rodinných domů a jednání ponechat na dobu po dokončení stavby komunikace se sjednáním 5leté záruční lhůty na odstranění případných vad díla,
- schválit odkoupení pozemků parc. č. 404/1 trvalý travní porost o výměře 14 985 m² a parc. č. 410/5 lesní pozemek o výměře 169 m², oba v k. ú. Hárov, od Biskupství ostravsko-opavského, za kupní cenu 115 Kč/m², tj. celkem 1 742 710 Kč, hrazenou ve dvou ročních splátkách, a za dalších podmínek dle kupní smlouvy.

Rada města uložila:

- vedoucímu OISM zveřejnit po dobu 15 dnů na úřední desce MÚ záměr města pronajmout panu Leopoldu Vrlovi nemovitosti v k. ú. Příbor - část pozemku parc. č. 2176/7 o výměře cca 55 m² a část pozemku parc. č. 2178/67 o výměře cca 63 m² za podmínek:
 - pronájem na dobu neurčitou s 12měsíční výpovědní lhůtou,
 - účel užívání - výsadba okrasných rostlin, keřů a stromků,
 - roční nájemné kalkulované sazbou 2 Kč/m²/rok, tj. 236 Kč s každoročním navýšením o míru meziroční inflace dle ČSÚ,
 - výsadba bude konzultována s Technickými službami města Příbora,
 - v případě ukončení pronájmu a nutnosti odstranění provedené výsadby nemá nájemce nárok na náhradu vynaložených výdajů,
 - nájemce uhradí sankci za předchozí bezsmluvní užívání pozemků ve výši jednoho ročního nájmu tj. 236 Kč.

Rada města projednala:

- upravený návrh rozpočtu města Příbora na rok 2021.

Rada města schválila:

- dodatek č. 1 ke smlouvě č. 2020-0107 mezi městem Příborem a společností SWIETELSKÝ stavební s.r.o., na akci „Opravy komunikací 2020“, jehož předmětem je úprava ceny díla na 2 767 510,74 Kč bez DPH a termínu realizace do 30.11.2020, v předloženém znění,
- dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo č. 52/2020 v předloženém znění mezi městem Příborem a společností NOSTA s.r.o., upravující cenu díla na 33 588 563,42 Kč včetně DPH podmiňuje podpis tohoto dodatku schválením potřebných finančních prostředků v následujícím rozpočtovém opatření,
- dodatek č. 5 ke smlouvě o dílo č. 51/2020 v předloženém znění mezi městem Příborem a společností FICHNA - HUDEC-ZEK, a. s., upravující termín dokončení 2. části díla (fasáda) do 30.11.2020 a termín dokončení ostatních částí díla do 31.03.2021,
- oddací dny v Příboře v roce 2021 dle přílohy č. 1 předloženého materiálu,
- Smlouvu o nájmu hrobového místa na pohřebišť parcelní číslo 3231/1 v LV 3947 a parcelní číslo 3231/2 v LV 3947 k. ú. Příbor (nový hřbitov), v předloženém znění,
- Smlouvu o nájmu hrobového místa na pohřebišť parcelní číslo 1539/1 v LV 3947 a parcelní číslo 1539/2 v LV 3947 k. ú. Příbor (starý hřbitov), v předloženém znění,

- při výkonu působnosti Valné hromady společnosti TP PŘÍBOR, s.r.o., uzavření smlouvy o výkonu funkce člena Dozorčí rady mezi Ing. Radimem Monsportem a společností TP PŘÍBOR, s.r.o.,
- při výkonu působnosti Valné hromady společnosti TP PŘÍBOR, s.r.o., odměnu Ivo Lacnému, jednateři společnosti TP PŘÍBOR, s.r.o., ve výši dle zápisu RM.

Rada města zvolila:

- při výkonu působnosti Valné hromady společnosti TP PŘÍBOR, s.r.o., od 27.10.2020 do funkce člena Dozorčí rady společnosti TP PŘÍBOR, s.r.o., pana Ing. Radima Monsporta.

Rada města vzala na vědomí:

- informaci o budoucím provozování víceúčelového hřiště Příbor – Klokočov,
- informace ohledně oprav a revizí varovného a vyznámavacího systému v Příboře.

Rada města souhlasila:

- s uzavřením smlouvy mezi městem Příborem a firmou Amenit s.r.o., jejímž předmětem je zajištění správy IT služeb.

Úplné znění dokumentu ze schůze rady města se všemi náležitostmi a informacemi naleznete na webových stránkách města Příbora.

TELEGRAFICKÉ ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

Veronika Liberdová, DiS., Odbor organizační a správních činností Městského úřadu Příbor

Dne 21. 10. 2020 se uskutečnilo 15. zasedání Zastupitelstva města Příbora, na kterém bylo projednáno 16 bodů. Přinášíme vám stručný telegrafický přehled nejdůležitějších projednaných bodů.

Zastupitelstvo města schválilo:

- deklaraci potřebnosti Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi Příbor a Štramberské, poskytované Armádou spásy České republiky, pro 0,3 úvazku pro město Příbor a zavazuje se k spolufinancování této služby ve výši 20 % z oprávněné provozní ztráty, maximálně ve výši 73 000 Kč ročně při splnění podmínek,
- uzavření smlouvy v předloženém znění, o uzavření budoucí kupní smlouvy, již předmětem je prodej části pozemku parc. č. 1287 v k. ú. Příbor o výměře cca 22 m² pro účel umístění kioskové trafostanice, mezi vlastníkem pozemku městem Příborem a investorem ČEZ Distribuce, a. s., za prodejní cenu stanovenou znaleckým posudkem,
- změnu účelu získaného finančního příspěvku ve výši 115 674 Kč z obnovy střechy na statické zajištění nosných a základových konstrukcí na objektu č. p. 415 na ulici Freudově v Příboře,
- prodej pozemku parc. č. 2178/51 v k. ú. Příbor do vlastnictví pana Radima Valáška, za kupní cenu ve výši 755 730 Kč plus DPH v zákonné výši a dle dalších podmínek kupní smlouvy v předloženém znění,
- rozpočtové opatření č. 5 města Příbora na rok 2020 v členění a finančních částkách (viz tabulka vpravo) dle přílohy č. 1 předloženého materiálu.

Zastupitelstvo města rozhodlo:

- nejednat s vlastníkem pozemku parc. č. 137/4 v k. ú. Hárov o odkoupení části pozemku dotčené tělesem komunikace za jím navrhovanou kupní cenu 800-1 000 Kč/m², ani o směně části pozemku za stavební pozemek z majetku města s doplatkem rozdílu v ceně.

Zastupitelstvo města uložilo:

- vedoucímu OISM jednat s vlastníkem pozemku parc. č. 137/4 v k. ú. Hárov o odkoupení části pozemku dotčené tělesem komunikace za cenu dle Pravidel č. 2/2020, tj. za kupní cenu 100 Kč/m², popř. o majetkoprávním vypořádání formou zřízení věcného břemene nebo sjednáním pronájmu, a o výsledku jednání informovat zastupitelstvo města.

Zastupitelstvo města neschválilo:

- vrácení částky 100 000 Kč složené jako jistina na dodržení Regulativů zástavby lokality Za školou postupně po částech dle dokončení jednotlivých dílčích staveb na jednotlivých pozemcích.

Zastupitelstvo města rozhodlo:

- o ponechání vrácení jistiny na dodržení Regulativů zástavby lokality Za školou ve stávajícím režimu upraveném Pravidly prodeje pozemků v lokalitě Za školou Npor. Loma v Příboře, tzn. jednou částkou po dokončení stavby hlavní i staveb doplňkových, jak byly projednány dle stavebního zákona a provedeny a dokončeny dle dokumentace pro stavební řízení schválené odborem rozvoje města.

Příjmy	214 123 000 Kč	což je zvýšení oproti schválenému RO č. 4 o 18 278 500 Kč
Výdaje	260 642 000 Kč	což je zvýšení oproti schválenému RO č. 4 o 18 278 500 Kč
Financování	46 519 000 Kč	což je beze změny oproti schválenému RO č. 4

Úplné znění dokumentu ze zasedání zastupitelstva města se všemi náležitostmi a informacemi naleznete na webových stránkách města Příbora.

KALENDÁŘ MĚSTA NA ROK 2021

Ing. Iveta Busková, vedoucí Odboru kultury a cestovního ruchu Městského úřadu Příbor

Město Příbor oslaví příští rok 770 let od první písemné zmínky. Jako dárek k tomuto jubileu vydalo historický, pohlednicový kalendář. Ten se nese v duchu vzpomínek na místa, která mnohdy výrazně změnila svou tvář, nebo navždy zmizela. Navíc obsahuje praktické informace - telefonní čísla, výročí, plánované akce, ale také vás upozorní na svoz odpadů.

Pohlednice pocházejí z archivu města Příbora, ale převážná část je zapůjčená. Tímto bychom chtěli poděkovat Muzeu Novojičinska, p. o., a Státnímu okresnímu archivu v Novém Jičíně za poskytnutí dobových pohlednic.

Kalendář je ve stolním provedení a jeho cena byla stanovena na 30 Kč/ks. Vzhledem k epidemiologické situaci nemůžeme v letošním roce pořádat žádné kulturní akce včetně ohňostroje, a proto se Rada města Příbora rozhodla poskytnout 1 kalendář pro 1 příborskou domácnost zdarma.

Kalendáře se budou vydávat pod podloubím u bankomatu Komerční banky. Výdej bude probíhat pondělky od 9 do

12 hodin a středy od 13 do 16 hodin od 2. 12. 2020 do 16. 12. 2020.

V případě, že nebudou rozebrány všechny kalendáře, budou si moci občané vyzvednout další kusy od 4. 1. 2021 v Kulturním domě Příbor.

Věříme, že se Vám bude kalendář líbit.

SANACE OPĚRNÉ ZDI FARNÍ – ŽIŽKOVA

Ing. Ivo Kunčar, Odbor investic a správy majetku Městského úřadu Příbor

Dne 16. 10. 2020 byla městem Příborem převzata stavba nazvaná „Sanace opěrné zdi Farní – Žižkova“.

Součástí díla byly mj. stavební úpravy spojovací uličky Farní – Žižkova (chodníček z oblázkové dlažby s pískovcovými schodišťovými stupni a zábradlím), sanace opěrné zdi nad částí uličky, záporová zídka (podepření vnější části chodníčku) a dešťová kanalizační přípojka. Součástí projektu a díla nebylo zřízení nového osvětlení, které se v daném místě nikdy nevyskytovalo.

Práce, jichž zhotovitelem byla ostravská firma DEV Company, s. r. o., probíhaly od 11. 5. 2020, původní termín dokončení byl z důvodu nepříznivých klimatických podmínek (trvalé přívalové deště v červnu a červenci) prodloužen až do

16. 10. 2020. Zhotovitel dle smluvních ujednání do konce října 2020 odstranil veškeré vady a nedodělky. (Pozn.: V době zpracování tohoto článku ještě probíhalo kolaudační řízení.)

Celková cena díla činila 5,227 mil. Kč vč. DPH, navýšení oproti původní smluvní ceně bylo o 38 tis. Kč vč. DPH z důvodu doplnění chybějícího kameniva. Z Operačního programu životní prostředí 2014-2020 by měla být za provedenou sanaci opěrné zdi přijata do konce roku 2020 dotace ve výši 1,618 mil. Kč.

Věříme, že obnovená historická ulička se stane součástí procházek obyvatel Příbora a turistů a že zůstane ušetřena vandalských projevů, které často vidáme nejen v našem městě.

Zdroj fotografií: OISM archiv stavebních akcí

Původní stav uličky a opěrné zdi

Spojovací ulička Farní – Žižkova po rekonstrukci

FINANCE A EKONOMIKA

VÝPOVĚĎ Z PRACOVNÍHO POMĚRU PRO PORUŠENÍ PRACOVNÍCH POVINNOSTÍ

Mgr. Lenka Fusiková, Občanská poradna Nový Jičín, kontaktní pracoviště Příbor

Každý zaměstnanec je povinen plnit povinnosti stanovené právními předpisy, pracovní smlouvou, pracovním řádem nebo jiným vnitřním předpisem zaměstnavatele. Za neplnění těchto povinností hrozí zaměstnanci výpověď. Podle toho, jak závažného porušení se zaměstnanec dopustí, rozlišujeme dle zákoníku práce tři stupně porušení pracovních povinností. Neexistuje však předpis, který by přesně vymezoval, jak závažné to či ono porušení je, přesto v následujícím textu uvedeme příklady jednotlivých stupňů závažnosti, kdy soudy v praxi oprávněnost rozvázání pracovního poměru z uvedených důvodů uznaly jako oprávněné.

Nejzávažnější je tzv. **hrubé porušení pracovní kázně**. Zaměstnavatel má v tomto případě možnost dát zaměstnanci výpověď okamžitě, bez výpovědní lhůty. Může k tomu dojít například tehdy, když zaměstnanec není schopen vykonávat práci z důvodu požití alkoholu, používá služební počítač k mimopracovním aktivitám nebo pokud byl zaměstnanec pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dobu minimálně 6 měsíců za úmyslný trestný čin, kterého se dopustil při plnění pracovních úkolů. K okamžitému ukončení pracovního poměru může zaměstnavatel přistoupit také v případě odsouzení zaměstnance za úmyslný trestný čin, který s plněním pracovních povinností nesouvisí, avšak trest odnětí svobody je delší než jeden rok.

Ke zrušení pracovního poměru může dojít také v případě **soustavného méně závažného porušování pracovní kázně**, a to za předpokladu, že se zaměstnanec dopustí alespoň třech méně závažných prohřešků, mezi kterými je přiměřená časová souvislost. Zaměstnavatel však v tomto případě musí zaměstnance na možnost výpovědi předem písemně upozornit. Upozornění musí být zaměstnanci doručeno do vlastních rukou, a to maximálně 6 měsíců před výpovědí. Do této kategorie můžeme zařadit například pozdní příchody do práce nebo kouření na pracovišti mimo vyhrazený prostor.

Závažným porušením pracovní kázně je pak vše, co nesplňuje podmínky pro okamžitou výpověď, ale zároveň se jedná o závažnější než drobné porušení. Příkladem může být opuštění pracoviště ze zdravotních důvodů bez vědomí zaměstnavatele a následné nedoložení potvrzení o návštěvě lékaře. V tomto případě půjde o výpověď s klasickou dvouměsíční výpovědní lhůtou.

Pokud máte další dotazy k této problematice, navštivte naši občanskou poradnu v Příboře na adrese Freudova 118 v přízemí budovy Stavebního úřadu.

Konzultační hodiny:

Úterý: 9:00 – 12:00 hodin – bez objednávky
13:00 – 16:00 hodin – pro objednané

DOPRAVNÍ PROBLEMATIKA

PROBLEMATIKA NÁJEZDU Z D48 NA MÍSTECKOU ULICI A JEJÍ ŘEŠENÍ

Mgr. Pavel Netušil, místostarosta města Příbora

V sobotu 7. listopadu Ředitelství silnic a dálnic vyslyšelo naše opakované žádosti a zprovoznilo nájezd z D48 od Nového Jičína a sjezd směrem na Frýdek-Místek u průmyslové zóny ještě před samotným otevřením hotové stavby. Městu se ulevilo, ubylo mnoho kamiónů směřujících do a z klokočovské průmyslové zóny. Nyní už zbývá jen pár týdnů počkat na otevření obchvatu Skotnice, kdy přestaneme být tranzitním městem ve směru z Nového Jičína a Kopřivnice na Ostravu. Občas se však setkávám s podrážděnou reakcí řidičů, kteří ve směru od Nového Jičína vyjedou na Místeckou a překvapivě zjišťují, že pokračovat lze pouze kolem restaurace U Čechů na Hájov či Hukvaldy nebo po Místecké do města. Zahnout doleva na Kateřinice či Trnávku není možné. Rozhořčeně se pak obracejí na vedení města, co jsme to schválili za nesmyslnou křižovatku. Dovolte mi, abych všem jednotně odpověděl na tomto místě.

Dálniční síť v naší republice je stavěna tak, jak odpovídá našim

byrokratickým zákonům a schopnosti jednotlivých vlád uvolňovat na tyto akce finance. Představa, že vedení města vzešlé z voleb v říjnu 2018 mohlo do stavby D48 nějak zásadně zasáhnout, je vysloveně iluzorní. Je pravdou, že po zjištění toho, jak bude křížení s Místeckou ulicí vypadat, proběhlo jednání se zástupci ŘSD, ale bylo nám jasné řečeno, že do projektu již zasahovat nelze a že odbočení doleva na nájezdu neumožňují rozhledové trojúhelníky.

Na tomto místě je nutné provést krátkou exkurzi do minulosti: Projekt se tvořil v roce 2007. Když se tehdejší vedení města v čele se starostou Strakošem dozvědělo, že se počítá s jedním jediným sjezdem na Příbor (u Šiběňáku), rozjelo se horečné jednání, které bylo intenzivní a ve svém výsledku velmi úspěšné – ministerstvo udělilo výjimku a projekt byl dodatečně doplněn o sjezd a nájezd u průmyslové zóny. Podařilo se jej napojit na ulici Hukvaldskou i na souběžnou komunikaci na Kateřinice, ovšem s jednou jedinou výhradou – chyběla

možnost odbočení doleva při nájědu na Místeckou od Nového Jičína. To, kvůli čemu si dnes neinformovaní lidé klepou na čelo, bylo tenkrát obrovským vítězstvím, za které patří tehdejšímu vedení nehynoucí dík.

Z pohledu ŘSD je hotovo. Nákladní doprava nechť jede až do Rychaltic a těch pár kilometrů na hájovské rozcestí ať se vrátí, osobní automobily mohou sjet z D48 už na Šibeňáku a projet městem. Otáčení na křižovatce Místecké a Hukvaldské je nebezpečné a značka na sjezdu z D48 ho jasně zakazuje (viz fotografie). Z našeho pohledu však situace stále zůstává nebezpečná, zejména v případě, že se na sjezdu z D48 objeví někdo, kdo tuto situaci nezná.

Jaké je tedy řešení? Již téměř rok pracujeme na základě iniciativy radního Radka Jurečky s vedením Trnávky a Kateřinice na řešení současné situace. Společně jsme uvolnili finance, za které byla vypracována studie kruhového objezdu na křižovatce Hukvaldské a Místecké. Nebude nutno likvidovat nový živý povrch, ale bude nutno řešit odvodnění a osvětlení. Se studií seznámil příborský odbor investic a správy majetku krajský odbor dopravy. V září se mi na schůzce s náměstkem hejtmana Unuckou podařilo domluvit, že i v této době, kdy koronavirová krize značně omezuje krajský rozpočet, bude stavba kruhového objezdu financována z krajského rozpočtu a peníze na něj bude kraj schopen uvolnit již v příštím roce. Záleží jen na nás, za jak

dlouho dotáhneme stavbu do fáze schváleného projektu a vydaného stavebního povolení. Protože je doba turbulentní, domluvili jsme se na Smlouvě o spolupráci při přípravě a realizaci stavby „Úprava křižovatky silnic III/4825 a III/4863 v Příboře“ (tzv. „Memorandum o kruhovém objezdu“). 18. listopadu tuto smlouvu projednala rada města a doporučila zastupitelstvu její schválení. Toto memorandum nám zabezpečí rychlé jednání s krajským úřadem, který v něm vyjadřuje vůli zabezpečit stavbu organizačně i finančně. Výjimku bude tvořit veřejné osvětlení, které bude financovat město a po ukončení stavby zůstane v jeho majetku. Protože po volbách došlo k výměně na postu náměstka pro dopravu, je toto memorandum pro Příbor o to důležitější.

Je bohužel složité odhadnout přesněji, kdy bude kruhový objezd hotov. Memorandum bude zastupitelstvem pravděpodobně schváleno v půli prosince, pak dojde k uvolnění financí na projekt (podílet se na něm budou i obce Trnávka a Kateřinice). Jeho zhotovení a dotažení až do fáze stavebního povolení je první velkou časovou neznámou a nelze vyloučit, že zabere značnou část příštího roku. Pak si vše převezme kraj a vyhlásí výběrové řízení. Pouze v ideální konstelaci nám vychází, že by kruhový objezd mohl stát již v příštím roce, rozhodně na to nespolehejme. Za reálný termín dokončení stavby tedy považujeme rok 2022.

Foto: Pavel Netušil

EKOLOGICKÁ PROBLEMATIKA

ULICE JURAŇOVA V ZELENÉM HÁVU

Ing. Romana Šašínková, DiS., Odbor rozvoje města Městského úřadu Příbor

Po dlouhé době se Juraňova ulice opět zazeleňuje. I díky financím získaným na výsadbu stromů z Nadace ČEZ dojde k výsadbě lip v Juraňově ulici v blízkosti hřbitovní zdi. Před dávnější dobou zde byly vykáceny mohutné lípy, které tvořily kulisu celého starého hřbitova. Pro svůj špatný zdravotní stav však místo opustily. V nejbližších týdnech bu-

dou vysazeny lípy nové jako reminiscence, zelená linie a zejména významný vegetační prvek místa. Celkem bude vysazeno 8 ks lip velkolistých s užší kuželovitou korunou do prostoru mezi hřbitovní zeď a komunikaci. Vážíme si tohoto počínu a děkujeme Nadaci ČEZ za finanční podporu výsadby nových stromů.

NEŽ POKÁCÍME STROM / KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Alena Malíková, komise Rady města Příbora pro životní prostředí

Pracovníci odboru rozvoje města Příbora se rozhodli obnovit práci komise pro kácení stromů na pozemcích v majetku města jako poradního orgánu. Členové komise Rady města Příbora pro životní prostředí se přihlásili ke spolupráci s odborem rozvoje.

Často není jednoduché jednoznačně rozhodnout, zda strom pokácet, nebo ne – je starý, napadený chorobou nebo škůdci, hrozí nebezpečí, že dojde k úrazu pádem ulomené větve, nebo dokonce vyvrácení stromu? Spadané listí komplikuje život? Stíní strom, doma chybí světlo? Jak posoudit, zda strom může, nebo nemůže ještě i dlouhou dobu růst? Rozhodnutím o pokácení nenávratně končíme jeho život. Argumentů pro a proti je spousta a každý je „pravdivý“. Pravdivý ve smyslu „každý má svou pravdu“; a kdo rozhodne, která je pravdivější, ta pravá? Navrhují ale krátce zamyslet se nad stromem jako takovým.

Semínko, jedno z tisíců, kterému bylo dopřáno růst. Život. Kořínek, který hledal cestu půdou, nacházel spojení v půdních mikroorganismech a v houbových vláknech. Zde dochází ke směně: organické látky z listů za vodu a živiny z půdy. První listky: zázrak fotosyntézy – zde se děje proměna oxidu uhličitého

a vody za přispění sluneční energie ve složité látky nezbytné pro život a kyslík, rovněž pro život – mimo jiné i člověka – nezbytný. Ekonomika daru. Alchymie. Neustálý pohyb, neustálá výměna.

Vyrostle strom – kvete, dává plody, stíní, ochlazuje krajinu, město; je útočištěm pro nespočetné druhy hmyzu, ptáků i drobných savců; je krásný, mlčí. A přijde doba, kdy se ozve hlas: ten strom překáží, je nebezpečný, měl by se pokácet. Toto už je téma konkrétní situace, konkrétního stromu a smyslem tohoto zamyšlení není tvrdit, kde je pravda.

Přijde mi ale, že než požádáme o pokácení, a potom i než strom pokácíme, mohli bychom si leccos uvědomit a mohli bychom mu poděkovat.

Město Příbor zveřejnilo na svých webových stránkách v odkazu Životní prostředí informační brožuru Dřeviny rostoucí mimo les a co dělat, když je nutné kácet, ke stažení v pdf:

https://zpo.pribor.eu/e_download.php?file=data/editor/221cs_1.pdf&original=Brozura_-_Dreviny-rostouci-mimo-les-AKTUALIZOVANE-VYDANI.pdf

ODPADY PRÁVNICKÝCH OSOB

Ing. Jaroslav Venzara, Ing. Dita Kalužová, Odbor rozvoje města Městského úřadu Příbor

Mezi původce odpadu patří nejen velké firmy, ale i drobní podnikatelé (živnostníci). Velmi často uváděným mylným argumentem při kontrolách bývá, že provozovna či drobný živnostník neprodukuje žádný odpad - majitelé provozovny např. uvádějí, že si nosí odpad domů do své nádoby, za kterou jako občané řádně platí.

Toto však není možné. I drobní podnikatelé, kteří vyprodukují velmi malé množství odpadu, se musí postarat o odpovídající likvidaci tohoto odpadu a jeho vytríděných složek, a to bez ohledu na to, že jsou zároveň občany obce a platí za likvidaci odpadu ze své domácnosti.

Běžně se stává, že na provozovně se odpady sice třídí, ale pak jsou ukládány do nádob na tříděný odpad, které jsou určeny pro občany obce. Tohle je v pořádku pouze v případě, že má živnostník uzavřenu za úplatu smlouvu přímo s městem nebo Technickými službami města Příbora, p. o., (v našem městě se jedná o přibližně 30 subjektů).

Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání jsou povinny, jako původci odpadu, který vyprodukují při své podnikatelské činnosti, nakládat s tímto odpadem výhradně v souladu s příslušnými právními předpisy zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, a doprovodné vyhlášky k zákonu o odpadech. Toto se týká nejen směsných komunálních odpadů, ale i vytríděných komodit (sklo, papír, plasty) a nebezpečných složek odpadu.

Odpady vzniklé z podnikatelské činnosti je možno předávat pouze oprávněné osobě – t. j. subjektu, který má souhlas k provozování zařízení, sběru, výkupu, odstranění odpadů od příslušného krajského úřadu podle § 14 odst. 1 zák. č. 185/2001 Sb., o odpadech. V případě, že původce odpadů poruší některou ze svých zákonných povinností, vystavuje se nebezpečí citelného finančního postihu v souladu s ustanoveními zákona o odpadech.

Pokud při podnikatelské činnosti vznikají **nebezpečné odpady**, je nutný souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady podle § 16 odst. 3 zák. č. 185/2001 Sb., o odpadech od příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Pokud podnikatel vyprodukuje za rok více než 100 kg nebezpečného odpadu nebo 100 t ostatního odpadu, pak zasílá Hlášení o produkci a nakládání s odpady na příslušný úřad obce s rozšířenou působností do 15. 2. následujícího kalendářního roku.

V případě odpadu, který je zařazený podle katalogu odpadů jako odpad podobný komunálnímu, má podnikatel dvě možnosti, jak dostát zákonným povinnostem při nakládání s vlastním odpadem, který mu vzniká při podnikatelské činnosti:

- První možností je **zapojit se do systému nakládání s komunálním odpadem v obci**, ve které podniká. To může udělat na základě písemné smlouvy s TS Příbor. Smlouva musí obsahovat i cenu za služby (cena je stanovena dle druhu a četnosti vývozu jednotlivých druhů odpadů). Podnikateli tak odpadá některé starosti, např. ověřovat, zda firma, které předává odpad, má všechna příslušná oprávnění apod.
- Druhou možností, kterou podnikatel má (např. když při jeho činnosti vznikají i další odpady než jen ty, které lze považovat za odpady podobné komunálním, příp. se nechce zapojit do systému obce), je **ošetřit smluvně nakládání s odpady s jinou „svozovou“ firmou přímo** (např. společnosti AVE CZ, OZO, Slumeko, apod.). V takovém případě nese podnikatel plnou zodpovědnost za nakládání s odpady, které vzniknou při jeho činnosti, včetně povinnosti ověřit si, zda firma, které odpady předává, je k převzetí oprávněna, nebo povinnost zajistit řádné třídění odpadů apod.

Žádáme drobné podnikatele, aby pro nakládání s odpady, které vznikají při jejich činnosti, využili jednu z výše uvedených možností. Děkujeme.

KOMISE PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

BLAHOPŘÁNÍ

Bc. Ivana Bolomová, DiS., matrikářka Městského úřadu Příbor

Blahopřejeme jubilantům narozeným v prosinci, kteří slaví své jubileum:

Oldřiška Bohumínská
Marie Kočtářová
Irena Cholinská
Zdeněk Pešek
Anna Šimperová
Marta Figarová

Sylvia Kahánková
Václav Gadas
Jan Ollender
Anna Konvičková
Věra Schrolllová
Ludmila Hrubá

Marie Schönweitzová
Helena Tomková
Věra Batková
Jiří Ondráček
Vladimír Švarc
Naděžda Rapalová

Rudolf Bartas
Slavomír Valečko
Marie Procházková
Anna Kotrcová
Alena Kratinová
Marie Ondřejcová

Ludmila Jaroňová
Božena Foltová
Anna Mazáčová
Josefina Škrabalová

Jubilanti Domova Příbor

Zdeněk Šplíchal

Adolfina Matulová

Helena Kotková

Jaroslav Dvořák

Anna Jílková

Lubomír Bajer

INFORMACE K LETOŠNÍMU SETKÁNÍ JUBILANTŮ

Bc. Ivana Bolomová, matrikářka

Město Příbor a komise pro občanské záležitosti sděluje občanům, kteří se přihlásili na tradiční setkání jubilantů, že vzhledem k nouzovému opatření vlády spojenému s pandemií nemoci covid-19, se plánovaná akce v letošním roce již nebude konat. Dárčky, které jsou pro jubilanty připraveny, jim budou do konce

roku 2020 (v průběhu měsíce prosince) doručeny do místa bydliště v Příboře a v jeho částech.

Děkujeme za pochopení a přejeme všem pevné zdraví a optimismus při zvládání této složité situace.

INFORMACE JUBILANTŮM

Bc. Ivana Bolomová, matrikářka

Vážená paní, vážený pane,

pokud budete v roce 2021 slavit své jubileum vyšší než 85 let a včetně, můžete v období tohoto, pro Vás významného výročí, očekávat návštěvu některého ze členů Komise pro občanské záležitosti Rady města Příbora s drobným dárkem a blahopřáním.

Pokud si tuto návštěvu NEPŘEJETE, prosíme Vás, abyste nám toto oznámili telefonicky na tel. č. 556 455 443, e-mailem na adrese: matrika@pribor-mesto.cz či písemně na adrese: Městský úřad, odbor organizační a správních činností - matrika, náměstí Sigmunda Freuda 19, 742 58 Příbor.

Prosíme Vás, abyste nám dali vědět také v případě, že si nepřejete v této souvislosti zveřejnit své jméno v pravidelné rubrice „Jubilanti“ v Měsíčníku města Příbora. Pokud od Vás neobdržíme

tento „nesouhlas“, budeme Vaše rozhodnutí brát jako souhlas se zveřejněním v Měsíčníku a zároveň jako souhlas s osobní gratulací. Děkujeme za pochopení, členové komise pro občanské záležitosti.

Zároveň, můžete odevzdat, pokud máte zájem zúčastnit se, **příhlášku na setkání sedmdesátiletých či sedmdesátipětiletých a osmdesátiletých**, která je součástí tohoto letáku. Pokud to situace dovolí a bude možné setkání uskutečnit, bude Vám zhruba 1 měsíc před plánovaným setkáním odeslána pozvánka s upřesněným datem a časem konání. Příhláška je k dispozici také na webových stránkách města, v informačním centru nebo přímo na matrice Městského úřadu v Příboře. Děkujeme za pochopení, členové komise pro občanské záležitosti.

V souladu s ustanoveními zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů souhlasím s využitím výše uvedených osobních údajů pro organizační zajištění akce „setkání jubilantů“.

Jméno a příjmení: **Datum narození:**

Trvalé bydliště: **Adresa pro doručení pozvánky:**
(pokud je odlišná od adresy trvalého bydliště)

(můžete uvést také)

Tel. číslo či e-mail: **Podpis:**

PODĚKOVÁNÍ

Stanislav Štefek, DiS., předseda spolku Obnova života, památek a tradic, z.s.

Výročí vzniku Československé republiky jsme si letos v našem městě mohli také připomenout virtuální účastí na Slavnostním koncertě, který byl ke zhlédnutí od 28. 10. 2020 18 hod.

Koncert organizoval spolek Obnova života, památek a tradic, z.s., za podpory KDU-ČSL Příbor. Jednalo se prakticky o první vložku v našem městě, kdy jsme nabídli našim občanům on-line přenos, samozřejmě za dodržení všech hygienických opatření, která se na účinkující vztahovala. O tom, že přenos měl úspěch, svědčí nejen pozitivní ohlasy, ale také počty zhlédnutí. Tak jako loni jsme se i letos snažili dát koncertu benefiční charakter a to tím, že bylo možno přispět na obnovu sochy sv. Jana, která se nachází nedaleko Borovců

kých rybníků za bažantnicí. Velké díky Vám všem, kteří jste přispěli! Do dnešního dne (uzávěrka Měsíčníku) se podařilo formou odeslání částky na transparentní účet spolku vybrat necelých devatenáct tisíc korun.

Stejně tak mi dovolu poděkovat všem pořadatelům a účinkujícím, kteří nám zprostředkovali tento nevšední zážitek.

Pokud jste koncert stále neviděli, neváhejte, k vidění bude ještě několik málo dní.

Uznáte-li za vhodné přispět, budeme moc rádi. Transparentní účet: 2501720005/2010

www.koncert.obnova-zivota.cz

OBČANSKÉ NÁZORY

150. VÝROČÍ NAROZENÍ SOCHAŘE FRANTIŠKA JURANĚ

Miluše Bergrová

V listopadu jsme si v naší rodině připomněli 150. výročí narození našeho strýce/dědečka, pana Františka Juraně, akademického sochaře, který patří k osobnostem kulturního života našeho regionu první poloviny minulého století.

Narodil se 25. 11. 1870 v Příboře v rodině otce Antonína, stolaře, a matky Karoliny Müllerové, dcery místního soukeníka. Jako mladý studoval na Odborné škole pro zpracování dřeva ve Valašském Meziříčí, kde se mimo jiné setkal s bratry Jaroňkovými a Františkem Úprkou. Pak se učil a nabýval zkušenosti v několika ateliérech

ve Vídni, např. u sochaře Müllera. Poté několik let působil v závodě na uměleckou keramiku W. Zsolnaye v Pécsi v Maďarsku. Tady poznal Emmu Gayerovou, uměleckou malířku porcelánu, se kterou se později oženil.

Na stipendium maďarské vlády strávil 8 měsíců v Paříži, pak nabýval další zkušenosti v ateliéru L. Lubinského v Záhřebu. Po dvou letech pracoval v Blansku a v Raškově továrně v Kopřivnici, v obou případech v keramických závodech.

Od r. 1912 žil a pracoval v Americe. Ve Philadelphii byl dlouholetým správcem Whitman -

Studia na Oxford Street, uměleckého závodu s 80 umělci a řemeslníky, kteří vytvářeli oltáře, sochy, reliéfy a jiná kamenosochařská díla v chrámech ve Philadelphii a jiných amerických městech. Tam rovněž pokračoval ve svém výtvarném vzdělání, učil se anglickému jazyku, navštěvoval i se svou ženou High School a School of Fine Art. Tam se stýkal s krajanem, sochařem Albinem Poláškem, frenštátským rodákem. Mnohé z Juraňových prací došly uveřejnění a ocenění v amerických uměleckých časopisech a na výstavách.

Ve Philadelphii se Juraň často a rád stýkal s českými krajany. Od r. 1917, začal spolupracovat s odbočkou Českého národního sdružení BOHEMIAN NATIONAL ALLIANCE, kde se jako tajemník odbočky angažoval svou prací k podpoře nově vznikajícího československého státu. Byl velkým vlastencem, vždy podporoval českou menšinu. Získával finance, pořádal přednášky, organizoval činnost odbočky, setkal se i s T. G. Masarykem a byl osobně přítomen podpisu jeho „Prohlášení nezávislosti československého národa“ /26. 10. 1918/, mimochodem ve stejné budově a na stejném stole, kde byla podepsána Deklarace nezávislosti Spojených států amerických.

Dostalo se mu velké cti od krajanů, že po vyhlášení samostatnosti mohl před touto budovou rozhoupat velký Zvon svobody.

Po návratu zpět do vlasti si v Příboře zřídil „ateliér pro uměleckou a sochařskou tvorbu“. Zde vytvořil řadu funerálních, portrétních a pomníkových prací, modeloval podobizny mnoha umělců, jako Petra Bezruče, B. Jaroňka, dr. Adolfa Hrstky. Nejzajímavější byla studie pro portrétní reliéf, který se stal základem pamětní desky Sigmunda Freuda, kterého F. Juraň osobně navštívil ve Vídni.

V této době vytvořil několik pomníků, převážně obětím I. světové války. Tyto jsou v okolních i vzdálenějších obcích našeho regionu - v obcích Libhošť, Štamberk, Klokočov, Skotnice, Hukvaldy, Trnávka, Petřvaldík, Vlčovice, Moravská Ostrava,

Stará Bělá, Tichá. Pamětní deska osazená k 75. narozeninám Sigmunda Freuda v roce 1931 na jeho rodný dům v Příboře však patří ke společensky nejvýznamnějším. Slavnostního odhalení se zúčastnila i dcera S. Freuda a celá řada psychoanalytiků.

Nemůžu se nezmínit také o společenské a politické angažovanosti F. Juraň. Vzhledem k tomu, že měl silné sociální citění ve prospěch dělníků, pro něž se angažoval i za amerického pobytu, to vše ho přivedlo do politického života. Začal v letech 1921-1924 organizovat lidi, kteří ztratili práci, především to byli kamnářští dělníci. V roce 1923 se stal spoluzakladatelem místní organizace KSČ v Příboře, v r. 1928 byl zvolen do místního zastupitelstva. Nadále finančně

podporoval dělníky i KSČ. Po Mnichově se všichni občané okupovaného území stali občany Německé říše, ale F. Juraň se přihlásil k československému státnímu občanství, a tím byl zpečetěn jeho osud. Nově zvolený starosta Schneeweis na něj podal udání, že je vlastizrádce a přechovává německé emigranty a antifašisty. To byl důvod k Juraňovu zatčení gestapem, byl odvezen do Nového Jičína, kde se podrobil několikadenním výslechům a fyzickému násilí. Po propuštění byl pod neustálým dohledem gestapa. To všechno se podepsalo na jeho zdraví, jak fyzicky, tak psychicky a dle jeho slov „aby měl od těch surových pacholků na chvíli pokoj“ využil svého problému s kýlou a koncem srpna odjíždí do nemocnice v Moravské Ostravě. Operace proběhla bez problémů, ale nešťastnou náhodou se jeho stav zkomplikoval a 7. září 1939 zemřel.

Bronzová urna s jeho ostatky, která byla součástí sochy ztvárňující ženu v životní velikosti s názvem Smutek, byla bohužel v roce 2003 zcizena. Dopadení zloděje u soudu přiznali, že si nepamatovali, kde urnu vysypali. Místo posledního odpočinku tohoto významného příbořského rodáka, člověka s ušlechtilým srdcem, tak bohužel není známo. O Františku Juraňovi vyšla v roce 2013 také velmi pěkná publikace s názvem **Oživil kámen, kovu dal řeč** z autorského pera paní Ireny Kopecké.

TAK TROCHU JINÝ 17. LISTOPAD

Jiří Sumbal, předseda Místního sdružení ODS Příbor

Čínskému viru navzdory si zástupci Místního sdružení ODS Příbor spolu s několika dalšími občany připomněli památku 17. listopadu. I když byl tento den původně připomínkou odporu studentů proti nacismu v roce 1939, většina z nás jej má pochopitelně spojený s událostí o 50 let mladší, se sametovou revolucí.

V roce 1989 lidé ve střední a východní Evropě odmítli totalitu a zvolili si svobodu a demokracii. Možná jsme si ve chvílích euforie neuvědomili, že možnost konat svobodně znamená také větší odpovědnost za to, co děláme. Že právo na svobodné volby také znamená povinnost respektovat volbu ostatních. Že možnost svobodně se vyjádřit v sobě nese i mnohem větší

zodpovědnost za to, co říkáme či píšeme.

Spouštěčem dění následujícího po brutálním zásahu policie na Národní třídě byly, dnešními slovy řečeno, fakenews – nepravdivé informace o smrti studenta Martina Šmída vymyšlené

StB a rozšiřované tehdejšími komunikačními kanály. Já osobně jsem se o všem, pátkem počínaje, dozvěděl až v neděli večer. Dovedeme si jistě představit, jak rychle by se podobná zpráva šířila dnes po sociálních sítích, kolik dalších dezinformací by kolem ní vzniklo, kolik lidí by považovalo za nutné se k tomu v diskusi vyjádřit, aniž by se namáhalo si cokoli ověřit, kolik lidí by si okamžitě změnilo profilovou fotku...

V současné době jsme zahlceni dezinformacemi všeho druhu, lidé si preposílají naprosté nesmysly a popírají zjevnou skutečnost, něco si ověřovat se téměř nikdo nenamáhá. Diskutující cítí nutkavou potřebu se ke všemu vyjádřit a přeposlat to dál. Ona původní zodpovědnost se během let vytratila stejně jako kritické myšlení.

Jestliže jsme po roce 1989 cítili obavu o nabytou svobodu, spojovali jsme ji s komunisty, s východem a se zatajováním informací. Je proto paradoxní, že nyní k nám přichází vlna cenzury a omezení názorů naopak

ze západu. A není to cenzura vynucovaná vládou, ale autocenzura spojená s nátlakem velmi hlasité menšiny. Informací se na nás valí více než dost ze všech stran a v jejich moři občas toneme.

Neznamená to ale, že jsme ztraceni. Je jen na nás, zdali se necháme do této hry vtáhnout. Je to jednoduché, ale současně i složité: s rozumem a kriticky posuzovat informace a dění kolem nás, rozhodovat se na základě ověřených informací. Jak řekl Ronald Reagan, svoboda není nikdy dál od zániku než jednu generaci. Ta naše jistě nebude jejím hrobařem.

V podmínkách pandemie jsme se alespoň v malém počtu sešli v úterý v podvečer na příborském náměstí – předseda s místopředsedou i pár dalších členů Místního sdružení ODS Příbor. Svíčku přišlo zapálit i několik dalších lidí. Společně jsme si zazpívali hymnu a krátkým projevem si připomněli výročí. Ostatní si svou svíčku naděje mohli rozsvítit doma. A všichni už se těšíme na normální oslavu svátku 17. listopadu 2021 opět v Příboře před radnicí.

ŠKOLNÍ COVIDOVÉ OHLÉDNUTÍ - DISTANČNÍ VÝUKA

Mgr. Vladislava Strnadová, ZŠ Npor. Loma Příbor

Když ta koronavirová přestávka začala, byla jsem v panice. Já to nevydržím, to bude hrůza, co děti, co jejich rodiče? Vše se jaksi utřepalo, ale začátky jsem vnímala přinejmenším zvláštně. A tak jsem od začátku chtěla mít aspoň nějaký kontakt, nějakou vazbu na žáky, jejich rodiny. Obrátila jsem se jak na rodiče, tak na žáky. Nejprve několik ukázek odpovědí rodičů:

- Zdravíme, paní učitelko... reagujeme na Vaši prosbu o napsání dopisu. Již několikrát jsme chtěli odeslat, nebo zaslat alespoň malý pozdrav pro Vás... Časově je tato situace ale dosti náročná. Někdy opravdu večer já jako rodič ulehám vyčerpaná. Proto dnes odepisujeme, abychom Vás potěšili, neboť si myslíme, že i Vy potřebujete nějakou vzpruhu. Jsou dny lepší, ale také i ty horší, kdy se s úkoly potápíme. Ale důležité je zdraví, a proto buďme rádi za to, co máme a že jsme v pořádku. Přejeme Vám hezké dny, optimismus a hlavně zdravíčko. Syn posílá pozdrav samozřejmě také.
- Dobrý den, tato doba není pro nikoho snadná. Udržet syna v tom správném režimu je docela dřina, ale snažíme se to stále dodržovat. To znamená ráno učení a odpoledne sport a zábava. Moc mu chybí kamarádi, se kterými by chtěl jít ven. Jelikož jeho starší bratr je astmatik, tak ho nikam nechceme pouštět a špatně to nese. Snažíme se mu to vynahradit různými výlety na kole a sportem, ale ten kolektiv mu to nenahradí. Jinak musím říct, že úkoly od některých učitelů jsou super a syn si je pochvaluje. Moc jim děkujeme. Stále bojujeme s matematikou, která nám moc nejde. Mějte se krásně.
- Moc se omlouvám, že reaguji až teď, ale je to divná a zároveň hodně dynamická doba. V práci nevíme ani dva dny dopředu, jestli jsme doma, nebo můžeme do práce. Starosti o domácnost jsou teď větší, jelikož jsme všichni denně doma a práce z domu se třemi kluky taky není úplně ideální :-). Hodně se poslední dny stává, že mají kluci připojení na skype, které se jim časově kryje. Vznikají kvůli tomu doma rozepře, kdo má důležitější hodinu, a to zrovna náladě a domácí pohodě nepřispěje. V těch teplých dnech bylo ale fajn vyjít na zahradu, i kluci si tak mohli vybit svoji energii a já věřím, že až bude těch teplých dní více, tak se to všechno tak nějak projasní a bude lépe :-)

Určitě jsem se dozvěděla i takové věci, které mi dříve nedošly. Více dětí v rodinách – jeden počítač – problém, pochvala pro učitele – to se nevidí tak často, unavení rodiče. Co bylo ale nejkrásnější – dopisy mě nesmírně potěšily. A to mě če-

kalo další pohlazení, když jsem poprosila děti, aby mi vyfotily práníčko, dort, květinu nebo jakýkoli dárek, který připravily pro svoje maminky k jejich květnovému svátku. Přišlo mnoho krásných fotografií, dokonce děti skládaly i básničky pro maminky, pekly dorty, vyrobily krmítka... A pak přišel dopis od jisté maminky, která se nejprve omluvila za to, že nevěděla o úkolech z výtvarky (nic se nedělo), a pak mi poslala vlastně takové vyznání. Vyznání svým dětem.

- Dobrý večer, paní učitelko, omlouváme se, že jsme doposud neposílali domácí úkoly do VV. Ani mě totiž nenapadlo, že děti mají úkoly i z VV. Takže jsme se snažili vše dodělat a posíláme se se zpožděním. Udělali jsme mandalu, vyfotili a nakreslili kytičku a posílám i pár fotek, co syn dělá ve volných dnech (nejvíc ho baví stavby ze stavebnice Seva). A jako dáreček ke Dni matek? Kdyby chodil do školy, tak by mi určitě koupil nějakou dobrůtku. Teď a vlastně pořád dává najevo svou lásku k mamince tím, že mi strašně moc se vším pomáhá. Sám seká zahradu, pomáhá sádit brambory a zeleninu, pomáhal skládat uhlí. Dokonce se sestrou sami natřeli domeček pro slepice (viz foto). Tato pomoc a 100% spolehnutí na mé děti je pro mě ten největší dárek, který jsem kdy mohla dostat. Přejí hezký zbytek večera. Ještě jednou se omlouvám, že jsme si nevšimli domácích úkolů.

Takže tak. Doba divná, nepřírozená, omezující... Ale zase se ukázalo to staré známé – Všechno zlé je k něčemu dobré. Já už zjistila k čemu. Protože mi také přišly dopisy od dětí.

- Dobrý den, paní učitelko. Tuhle situaci zvládám skvěle. Maminka nám vyvaňuje a peče samé dobroty, takže se snažím sportovat, jezdím na bruslích, chodím na dlouhé zdravotní vycházky s rodiči. Nemám problém s online výukou, ale chybí mi spolužáci. Snad to brzo skončí a my začneme zase chodit do školy. Doufám, že se vám také skvěle daří a že jste zdravá. Přejí krásný zbytek karantény ♥
- Dobrý den, paní učitelko, když jsem se dozvěděla, že se nemusí do školy, byla jsem fakt šťastná, bylo to boží. Ale teď po měsíci už je to takové divné. Vadí mi, že musím být pořád doma, je to jak ve vězení. Nejhorší to je, když venku svítí sluníčko. Naštěstí teď už chodím ven s babičkou i na koloběžku. Mám ale docela strach, že onemocním, ale mamka mě uklidňuje, že to bude v pohodě. Když se podívám z okna, tak bych chtěla jít s kamarádkami ven, ale nejde to. Ráno mě

těší, když nemusím vstávat, to je ale jen v sobotu a neděli. Učím se každý den a jde to. Aspoň nikdo neřve. A máme na to čas. Akorát nám to dlouho trvá. Učení je hodně. Chybí mi někteří ze třídy, i vy paní učitelko. Z ČJ a AJ už máme vyučování přes skype. První vysílání bylo hrozné, strašně jsem se styděla a neumím to. Mamka byla se mnou, naštěstí nás tam bylo jen 5 a pak v AJ 3. Když se neučíme, tak se starám o zvířátka na PC, nebo stavím města, občas čtu, dopisuji si s kamarády, nebo s mamkou tancujeme, a to je síla. Taťka toho moc neřeší. A letos bude asi jenom trochu výzdoby a s mamkou něco upečeme.

Mějte se hezky a přeju veselé Velikonoce

- Dobrý den, paní učitelko,
na Den matek jsem mamce rovnou snesla Modré z nebe ☺
Sice říká, že její největší štěstí jsem já, ale když viděla, jak jsem si konečně uklidila pokoj, tak byla asi ještě šťastnější :-)
Mějte se moc hezky.
PS: mamka zdraví.

A zase mi došlo, že se někde utuží vztahy, že se někdo velmi stydí být na skype, že je někdo velmi šťastný, že je někdo velmi smutný... A že bez komunikace se neobejdeme. A že musíme brát věci tak, jak jsou, a tak, jak jdou. Včerejšek je totiž minulost, zítřek nejistý, pouze dnešek máme - teď a tady.

Pěkné dny, Vladka Strnadová

DOBŘÝ DEN, PANÍ UČITELKO, JAK SE MÁTE?

Základní škola Npor. Loma Příbor

No, já vám, děti, tak nějak nevím... Je to těžké, zvláštní, nové... Ano, řeč je tady o době distanční výuky. Dotaz jsem dostala od několika žáků z různých ročníků. A popravdě, já opravdu nevím. Ve škole je ticho, nikdo nevykřikuje, nikdo neprovokuje. Ale - nikdo také nenaslouchá, nikdo se na nic neptá. O přestávce nikdo neběhá, neřve, nepere se. Ale - nikoho nevidím, neslyším, nemám si s kým povídat. Moc hezky můj/náš

stav popsal v časopise Rodina a škola pan psycholog Jan Svoboda: „Každý učitel si musí uvědomit, v jakém stavu se právě nachází. Pokud učil déle než 5, 6 let, je už automaticky v určitém stereotypu – rituálu, který velmi mírně evolučně obnovuje, aby ho práce bavila. Ale teď mu někdo zvenčí tvrdě velí, jakou formou bude učit. Trpí srdcaři, protože ti před sebou potřebují dítě. A trochu se nám obrací karta – čím víc má v této chvíli učitel praxe, tím hůř pro něj. Smekám před těmi, kdo se dokázali rychle zadaptovat.“ Moc děkuji za ta slova, a určitě nejen já, ale i ostatní kolegové, kteří dělají, co mohou. Někdo pracuje z domova, někdo chodí do školy. Chráníme se, abychom neonemocněli. Někdo se orientuje v práci na počítačích skvěle, jiný má problémy. Někdo má doma někoho, kdo mu pomůže, někdo nemá. Někdo se musí starat o své vlastní děti, někdo o své rodiče, někdo se stará sám o sebe a o něho nikdo.... Tak to mají učitelé, tak to mají i rodiny, které zápolí s novou situací. A všichni si určitě přejeme, aby se vše vrátilo do starých kolejí. Ale – něco nás má tato situace možná naučit. O jedné věci vím určitě. Měli bychom více komunikovat a spolupracovat. Jak my velcí, tak ti naši malí mezi sebou. Nebát se zeptat, poradit, pochválit. Nestydět se říct si o pomoc. Nabídnout pomoc.

Situaci se zavřenými školami zažíváme už podruhé, ale stejně si na ni nechceme zvykat. Vězte, že nás provázejí velmi nepříjemné chvíle, kdy jsme bezradní, zmatení a naštvaní. O to víc potěší, když je na on-line hodině parta dětí, která pracuje, usměje se a třeba přidá i nějaký vtíp.

Teď si dovoluji přidat několik postřehů mých kolegů:

- Je to vše náročné, určitě bych nechtěla, ať takhle pracujeme pořád. Chybí mi přímá práce s dětmi. Jsem ráda, když mi při

online výuce řeknou, že se na hodinu těší, že by chtěly do školy za kamarády. Potěší mě vlídná slova od rodičů. Stále se vzdělávám, snažím se pomoci tomu, kdo mě požádá.

- Období po uzavření školy hodnotím jako náročné. První týden se dávaly dohromady informace, jak co bude dál, a děti se doma učily jen podle úkolů zadaných písemně. Ale nic nového – to už tu bylo. Pak se vyhlásila povinná výuka na dálku. Učila jsem se pracovat s pro mě novým programem převážně metodou „pokus - omyl“. Také jsem moc nevěřila, že se podaří, aby se zapojili všichni žáci. První den online výuky pro mě neproběhl moc slavně. Snažila jsem se učit z domova a až tak jsem zjistila, že naše internetové připojení moc nevyhovuje. Ve třídě měli technické problémy čtyři žáci. Druhý den nastal obrat. Připojení ze školy mi funguje a zapojili se všichni žáci! Od té doby nám výuka až na drobnosti šlape. Také vypracované domácí úkoly děti posílají všechny. Pro mě veliká úleva! Je pravda, že učiva stíháme probírat méně než při běžné výuce, ale věřím, že nás společné úsilí překonat zdárně toto nepříjemné období posune dopředu.
- Vím, že současná situace je velice náročná pro všechny strany, nicméně se asi jinak řešit nedá. Vzhledem k tomu, že v dohledných hodinách jsou přetížené sítě (připojeny miliony lidí), takže vypadává signál, programy nefungují tak, jak by měly, objevují se záhadná spojení a jiné technické problémy. Kromě toho je problém s řadou rodin - děti také nefungují tak, jak by měly, chybí jim sebekázeň, nechtou nachystané materiály, nejsou připraveny na on-line hodiny, což samozřejmě hodně narušuje tu chvíli, kterou na on-line spojení máme. Na druhou stranu je ale spousta rodin (a naštěstí je jich většina), které fungují, náročnou situaci zvládají na výbornou s hvězdičkou. Chystají se, při problému komunikují a jsou fajn. Dokonce se najdou i takové rodiny (ale bohužel jich není mnoho), které chápou i to, že i pro nás je to 10x více práce, než když chodíme do školy.
- Příprava na online hodiny, zadávání úkolů, zpětná vazba a kontrola mi zabere jednou tolik času, než kdybych učila normálně ve škole. Učím 12 hodin online a je to opravdu náročné. Neumím vypnout a pořád mi v hlavě běží, co kam

ještě poslat, komu odpovědět, co zkontrolovat.... V noci se budím a cítím, jak mi mozek pořád šrotuje a tikají mi divně oči.... Aplikace Teams je ale skvělá, jen nás i děti poutá na mnoho hodin denně k počítači. Opravdu se velmi těším na učení „face to face“.

- O problémech a negativních vlivech online výuky toho už bylo napsáno mnoho. Ano, rozhodně to není ideální situace a budeme určitě rádi, až se vše vrátí k normálu. Na chvíli dám ale problémy stranou a zamyslím se nad pozitivy. Bezsporu jsme jako učitelé odhalili mnoho zajímavých aplikací a některé z nich budeme nadále používat i v běžné výuce. Situace nás donutila zamyslet se nad každým učivem a položit si otázku „Je to skutečně nutné a pro žáky důležité učivo?“. Také o formě a metodách je nutné daleko více přemýšlet a hledat, jak žáky zaujmout i na dálku. Po stránce počítačové gramotnosti naše úroveň výrazně stoupá. V neposlední řadě

také věřím, že žáci i učitelé si uvědomili, jak jim ta škola chybí, a zajisté se již všichni těší zpátky do školních lavic.

Je to jen malá ochutnávka názorů učitelů. Myslím, že si tak můžeme udělat představu o tom, co právě prožíváme. Že se zase můžeme něco naučit. Že i učitel tápe, neví, je bezradný. I žák, i rodič. Jediná cesta ale existuje – vydržet, vytrvat, přežít.

Na závěr ještě jeden postřeh pana Svobody, který mi dává smysl. /ten postřeh ☺/ „Uvědomíte si dnes do večera alespoň 3 události, na které se těšíte? Minimálně jedna nesmí souviset s jinými lidmi. A pokud máte 3 prvky, události, na které se můžete těšit, zvládnete den. To učte děti.“

A já dodám na závěr – to se učme. Všichni. A nejen v covidové době. ☺

P. S.: Děti, chybíte nám, ve škole je ticho, smutno, truchlivo.

Mgr. Vladislava Strnadová

ČINNOST KLUBŮ, SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

50 LET ARCHEOLOGIE V PŘÍBOŘE

JUDr. Aleš Uhlíř, člen Archeologického klubu Příbor

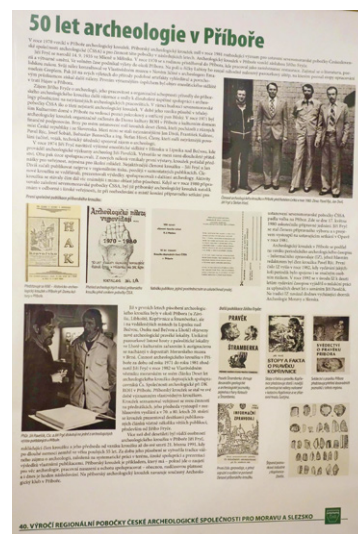
Měsíčník města Příbora pravidelně přináší informace o činnosti Archeologického klubu Příbor. Čtenáři příborského Měsíčníku se tak seznamují s novými objevy zejména z blízkého i širšího okolí Příbora, z okolí Kopřivnice a Štramberku. V nedávném článku Jana Diviše a Daniela Fryče *Po stopách neandertálců v širším okolí Příbora a Kopřivnice* v červencovém vydání *Měsíčníku* byl podrobný přehled archeologických lokalit, o nichž by se bez výzkumů a objevů příborských archeologů nejspíše nic nevědělo. Okruh výzkumů Archeologického klubu Příbor zahrnuje i další oblasti a o významných objevech členů klubu vycházejí zprávy v *Přehledu výzkumů*, což je odborný recenzovaný časopis vydávaný Archeologickým ústavem Akademie věd České republiky.

Svým přínosem pro českou archeologii má Archeologický klub Příbor, sdružující nezávislé archeology působící mimo oficiální instituce, ojedinělé postavení v celé České republice. Navazuje na dřívější archeologický kroužek založený v Příboře v roce 1970, který měl v roce 1981 rozhodující význam pro ustavení severomoravské pobočky Československé společnosti archeologické (ČSSA). Archeologický kroužek v Příboře vznikl zásluhou Jiřího Fryče. Jiří Fryč se narodil

ve Vlastivědném muzeu v Novém Jičíně s archeologem Emanuellem Greplem. Pak již na svých výletech do přírody podobné artefakty vyhledával a povrchovým průzkumem získal další nálezy. Prvním výraznějším úspěchem byl objev eneolitického sídliště v trati Hájev u Příbora.

Zájem Jiřího Fryče o archeologii, jeho pracovitost a organizační schopnosti přivedly do příborského archeologického kroužku další zájemce a vedly k dlouholeté úspěšné spolupráci s archeology působícími na nejrůznějších archeologických pracovištích. V rámci budoucí severomoravské pobočky ČSSA šlo o třetí nejstarší archeologický kroužek. V době jeho vzniku působil v tehdejšímu Kulturním domě v Příboře na vedoucí pozici pokrokový a vstřícný pan Bilský. V roce 1971 byl archeologický kroužek organizačně začleněn do Domu kultury ROH v Příboře a kulturním domem finančně podporován. Brzy po svém ustanovení měl kroužek deset členů, kteří pocházeli z různých míst České republiky i ze Slovenska. Mezi nimi se stali nejznámějšími Jan Diviš, František Kalinec, Pavel Rýc, Josef Šobáň, Bohuslav Borovička a Ing. Štefan Híreš. Členy, kteří měli nejrůznější povolání (učitel, voják, technický úředník), spojoval zájem o archeologii.

Červnový *Měsíčník* zmínil archeologickou výstavu *40. výročí regionální pobočky České archeologické společnosti pro Moravu a Slezsko* a uveřejnil fotografie z vernisáže, která se konala dne 3. března 2020 v Galerii Biblio ve Vědecké knihovně v Olomouci. Z 20 závěsných panelů byly dva o archeologii v Příboře – panel s názvem *50 let archeologie v Příboře* a panel *Archeologický klub v Příboře*. Z důvodu preventivních opatření

14. 9. 1935 ve Mšeně u Mělníka. V roce 1970 se s rodinou přistěhoval do Příbora, kde pracoval jako zaměstnanec restaurace. Zajímal se o literaturu, poezii a výtvarné umění. Ve volném čase podnikal výlety do okolí Příbora. Na poli u říčky Lubiny ho zaujal náhodně nalezený pazourkový úštěp, na kterém poznal stopy opracování lidskou rukou. Svůj nález konzultoval

v souvislosti s šířením onemocnění novým typem koronaviru byla výstava, která měla trvat do 31. března 2020, od 13. března pro veřejnost uzavřena. Po obnovení provozu Vědecké knihovny v Olomouci počátkem května byla výstava prodloužena do konce června 2020.

Přestože byla výstava svým názvem zaměřena k 40. výročí regionální pobočky České archeologické společnosti pro Moravu a Slezsko, její uplatnění není tímto jubileem omezeno. O výstavu již projevila zájem některá muzea. Výstavu lze opakovaně uspořádat ve stejném rozsahu. Jednotlivé panely pak mohou nalézt využití při jiných výstavách, přednáškách a dalších akcích. V souvislosti s 50. výročí archeologie v Příbo-

ře připadajícím na rok 2020 se uvažovalo o uspořádání malé výstavy v Příboře s použitím dvou zmíněných panelů. Panely jsou ve vysoké kvalitě zpracovány jako soubor PDF, takže je možný jejich opětovný tisk. Rok 2020 však nebyl z důvodů opatření proti šíření epidemie pro uspořádání výstav příznivý. Zamýšlenou malou výstavu k významnému jubileu archeologie v Příboře představující dva panely, vitrínu s publikacemi a ukázkou nálezů nebylo možné v roce 2020 uskutečnit.

Padesát let je dlouhá doba i v lidském životě. Dlouholetá soustavná činnost a výsledky dosažené v oblasti archeologie vytvořily v Příboře tradici, na kterou bude možno v příštích letech navazovat.

ZPRÁVA O ČINNOSTI SPOLKU HUDEBNÍKŮ PŘÍBOR V ROCE 2020

Antonín Volný, Spolek hudebníků Příbor

Spolek hudebníků Příbor v roce 2020 uspořádal Novoroční koncert jako symfonický orchestr v lednu v Kulturním domě Příbor. Další koncerty plánované na duben a červen byly s ohledem na koronavirovou krizi zrušeny. Tradiční pouťový koncert našeho swingového orchestru v městském parku, který se konal v neděli 6. září 2020, na nějž jsme použili veřejnou finanční podporu - grant města Příbora, byl bohužel ovlivněn nepříznivým počasím. Přesto byla účast našich příznivců nemalá. Děkujeme

městu Příboru za přidělení této podpory a věříme, že i v příštím roce podporu, která nám velmi přispívá ke kvalitním vystoupením, obdržíme.

Doufáme, že se vzhledem ke koronavirové epidemii naše plánovaná vystoupení, jako jsou například Novoroční koncert, Velikonoční koncert, Poutňový koncert a další, v roce 2021 uskuteční. My opět uděláme vše pro to, abychom návštěvníkům našich koncertů poskytli co nejhezčí kulturní zážitek.

HÁJOVŠTÍ HASIČI V ROCE 2020

Vojtěch Jalůvka, starosta SH ČMS SDH Hájov

Tak jako minulé roky jsem byl osloven, abych napsal nějaký článek do příborského Měsíčníku o tom, jak na Hájově „žijí hasiči“. Jelikož to byl, nebo spíše stále je, rok ovlivněný epidemií covid-19, tak se nám všem nedařilo dle našich představ a plánů, ale pojďme pěkně od začátku.

Na výroční valné hromadě konané ještě v prosinci minulého roku jsme si zvolili nový sedmnáctičlenný výbor na další pětileté funkční období 2020-2025.

Do nového výboru se již rozhodli nekandidovat někteří jeho dlouholetí členové Josef Chromčák, Karel Ondřejec, Miroslav Štefek a Rostislav Rojíček a já bych jim chtěl ještě jednou touto cestou poděkovat za odvedenou práci pro naše SDH a popřát mnoho zdraví a úspěchu v soukromém životě. Na této valné hromadě byl taktéž schválen a odhlasován velice náročný a pestrý program. To jsme však ještě netušili, s jakými komplikacemi se budeme muset vypořádat.

Hned na úvod roku, přesněji 1. února, se nám podařilo pronajmout kluziště v Kopřivnici a uspořádali jsme **bruslení** pro naše členy SDH a jejich rodinné příslušníky.

Týden na to, 8. února, v sále kulturního domu na Hájově jsme pořádali **hasičský ples**, a protože uběhlo čtyřleté období, konal se dle tradice ples maškarní. K tanci a poslechu nám zahrála skupina Ypsilon a spokojení hosté odcházeli až v brzkých ranních hodinách.

Další plánované akce již bohužel neproběhly v původních naplánovaných termínech v důsledku opatření, které nařizovala vláda ČR a Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje.

Nevím, jestli se to někdy stalo, já si to ovšem nepamatuji, ale letos 2. května jsme byli nuceni zrušit i naše tradiční oslavy svátku svatého Floriána a s tím spojené **Floriánkové posezení při guláši**.

Proto jsme využili volné soboty a možnosti shromažďování alespoň 10 lidí a provedli jsme **sběr papíru a železného šrotu** po vesnici.

O den později, tentokrát v neděli 3. května, jsme se pak sešli v místní kapli, kde byla sloužená **mše svatá** za všechny živé i zemřelé hasiče. Bohužel tentokrát dle aktuálních epidemiologických opatření se jí účastnili jen dva členové.

25. až 29. června jsme zorganizovali pro naše **mladé hasiče výlet**. Je to poděkování a zároveň odměna za jejich celoroční činnost. Obrovské moje poděkování patří našim vedoucím mladých hasičů za to, že se v takové nelehké době do toho pustili a vše dopadlo bez jakýchkoliv problémů.

25. července náš sbor měl pořádat **Letní hasičský večer**, kde nám již tradičně měla zahrát skupina Kiwi. I tahle akce musela být narychlo změněna a přeorganizována na **hasičské letní odpoledne** s koncem ve 22 hodin. Zde se občané naší vesnice dočkali vynikajícího kotlíkového guláše, o který přišli v květnu. Tato akce nás svou velkou účastí utvrdila v tom, že lidem už chybělo nějaké to vesnické pobavení.

Hájovští hasiči nechyběli ani jako spolupřátelé 9. srpna na **automobilových závodech**, jedna z rychlostních zkoušek se jela i přes naši vesnici.

5. září večer se opět po roce sjelo do naší vesnice spousty hasičů, aby si změřili svoje síly v požárním útoku. Konal se zde totiž **jedenáctý ročník soutěže O Hájovský pohár** a jen pro zajímavost, i přes letošní náročné podmínky, zde změřilo svoje síly 50 družstev.

Poslední akce, která je naplánována na 28. listopad, a vůbec netuším, zda a v jakém rozsahu proběhne, je **Mikulášská nadílka**, která tak jako minulé ročníky se má uskutečnit venku před hasičárnou.

Vše pak zhodnotíme na **valné hromadě**, která by měla proběhnout 13. prosince.

To byly v krátkosti shrnuty všechny akce, které jsme v průběhu letošního náročného roku pro Vás připravili a pořádali.

A teď ještě pár vět o tom, čeho si nejvíce u nás v SDH vážíme a je to naší největší chloubou, kterou nám závidí celý okres, ne-li kraj. Jsou to určitě naši mladí hasiči, včetně dorosteneckých kategorií. Vždyť ve 165členné základně je hned 50

děti do osmnácti let. Za zmínku **největších letošních úspěchů patří:**

Úspěšná reprezentace kolektivu mladých a starších hasičů v soutěži Floriánek Cup. Starší družstvo skončilo na 6. místě v konkurenci 11 družstev a mladší skončili na 2. místě z 12 týmů.

Největšího letošního úspěchu ve velice náročné a zkrácené sezóně, kde neproběhly všechny plánované závody, dosáhla naše družstva na poháru Krajského rady v Českém Těšíně. Mladší žáci v konkurenci 16 nejlepších družstev z Moravskoslezského kraje vyhráli a starší žáci skončili na 8. místě.

Všem dětem a mládeži, ale i všem vedoucím, kteří s dětmi tráví spousty svého volného času při trénincích a objíždění soutěží, děkuji za vzornou reprezentaci SDH Hájov.

V dospělé kategorii stojí určitě za zmínku vítězství mužů a veteránů v jejich kategoriích v Beskydské lize v požárním útoku.

Veškeré naše sportovní aktivity a pořádání společensko-kulturních akcí by nebylo možné bez finanční podpory a grantů. Poděkování proto patří městu Příboru, Moravskoslezskému kraji, Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, Osadnímu výboru Hájov a dalším sponzorům, kteří podporují činnost našeho sboru.

Ještě jedno velké díky pak patří všem obětvům a dobrovolníkům, kteří nám pomáhají a podporují nás.

Přeji Vám klidné prožití blížících se vánočních svátků a do nového roku přeji hodně štěstí, zdraví a co nejrychlejší návrat k běžnému životu, na který jsme byli zvyklí.

17. ROČNÍK MEMORIÁLU BRUNA SOCHORA

Mgr. Adéla Richterová, Kynologický klub Příbor

V sobotu 3. 10. 2020 se uskutečnil na cvičišti Kynologického klubu Příbor 17. ročník Memoriálu Bruna Sochora. Již tradičně pořádaný jarní závod bylo nutné přesunout do podzimních měsíců vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci. V náhradním termínu se již naštěstí závod vydařil. V pěkném slunečném dni se ho zúčastnilo 15 psů, a to 5 soutěžících z Kynologického klubu Příbor, další z Kopřivnice, Skotnice, Mošnova a přijela i soutěžící z Ostravy.

Závodilo se ve dvou kategoriích: ZZO1 a ZVV1. Součástí byla tedy nejen poslušnost, ale i pro diváky velice působivé obrany. Soutěžilo se o tradiční poháry, samozřejmě o velké pytle granulí, ale také o další ceny. Závodníci však měli především možnost si vyzkoušet, jak se vycvičený pes chová za

ztížených podmínek v cizím prostředí a při nevšední situaci. To, co psovod i čtyřnohý přítel berou během výcviku jako rutinu, se při závodu občas stává nemožným, a to, co se vždy zdálo velkým problémem, se naopak daří naprosto hladce. Takový závod proto bývá vždy překvapením, a to nejen pro nezkušené začátečníky, ale mnohdy i pro ostřílené psovody. O to více v tomto sportu proto platí, že není ani

tak důležité vyhrát, jako zúčastnit se.

Děkujeme všem účastníkům, pořadatelům a hlavně sponzorům a těšíme se opět v příštím roce na setkání třeba i s těmi, kteří prozatím se svým pejskem na žádný výcvik nezavítali.

Foto: Bc. Vladimír Seibert

MYSLIVOST V DOBĚ KORONAVIRU

Ing. Jiří Hyvnar, předseda, Myslivecký spolek Příbor I

V měsíci březnu, kdy se začínají v přírodě objevovat první mláďata zajíců, každoročně probíhá výroční členská schůze. Na této akci, na kterou bývají přizváni také hosté z řad dlouholetých kamarádů honců či kolegové ze sousedních mysliveckých spolků, bilancujeme uplynulý myslivecký rok. Také letos byla tzv. „výročka“ naplánována na konec měsíce března, ale z důvodu celosvětové pandemie COVID-19 jsme byli nuceni tuto schůzi nakonec přesunout až na začátek měsíce června. V tomto mezidobí, kdy byly takřka přetřhány veškeré osobní kontakty a každý byl donucen chodit pouze do zaměstnání a po zbytek dne se zdržovat doma s rodinou, se nám díky součinnosti jednotlivých členů podařilo zajistit plynulý chod spolku a navíc si vzájemně prodiskutovat a odsouhlasit výstavbu nové voliéry pro bažantí zvěř. V měsíci červenci jsme byli každoročně zvyklí připravit pro veřejnost tzv. Letní večer v areálu chaty MS. Letos jsme situaci vyhodnotili jako krajně nevhodnou díky probíhajícím omezením a byla vymyšlena náhradní alternativa, tzv. Myslivecký den. Tato akce byla na program v polovině měsíce července a byla zaměřena na přípravu zvěřinových specialit, které si lidé formou obědu zakoupili a snědli na místě ve venkovním areálu u chaty MS, či v dřívější většině odnesli v nosičích s sebou domů. K jídlu byly připraveny zvěřinové speciality jako dančí svíčková, zvěřinový guláš nebo pečený divočák se zelím

a knedlíkem. Celou tuto akci doprovázela přísná hygienická opatření a zároveň lehká nervozita, protože se jednalo o novinku a nikdo nevěděl, s jakým ohlasem se u veřejnosti v této nelehké době shledá. Nakonec však vyšlo vše nad očekávání, zájem od lidí byl značný a akce se shledala s velkým ohlasem. Zjistili a ověřili jsme si, že jsme v rámci spolku schopni pružně zareagovat na nastalou situaci a platí i zde známé pořekadlo – když se chce, všechno jde.

S koncem léta a příchodem podzimu nastává každoroční příprava krmiva na zimu, plánování honů na drobnou zvěř a činnosti spojené se zazimováním myslivecké chaty. Během roku se nám díky enormnímu nasazení prakticky všech členů spolku podařilo vybudovat novou voliéru pro bažantí zvěř a také zajistit opravu omítek včetně výmalby ve dvou místnostech na myslivecké chatě. Obě tyto záležitosti jsou spojeny s přidělenou veřejnou finanční podporou od města Příbora, čímž městu za tento příspěvek děkujeme. V posledních dnech, kdy se opět zvyšují počty lidí s onemocněním COVID-19, přibývá omezení, uvidíme co nás po zbytek letošního roku ještě čeká. Mnoho odborníků doporučuje zdravotní vycházky do přírody, což jakožto myslivci schvalujeme a souhlasíme, nicméně moc prosíme o procházky na místech k tomu určených, využívání chodníků či polních cest a brání zřetele na okolní volně žijící zvěř.

ROK 2020 V CENTRU TRADIČNÍCH TECHNOLOGIÍ V PŘÍBOŘE

Mgr. Monika Chromečková, CETRAT Příbor - Muzeum Novojičínka, p. o.

Příborské muzeum prošlo v letošním roce řadou změn. Některé z nich nastaly z důvodu pandemie koronaviru, avšak zásadní proměna našeho muzea přišla na jaře a ta s koronavirem naštěstí vůbec nesouvisí.

Muzeum od března nese nový název, který lépe vystihuje jeho činnost a zaměření. Z původního označení Muzeum a pamětní síň Sigmunda Freuda v Příboře se pobočka Muzea Novojičínka přejmenovala na Centrum tradičních technologií v Příboře.

Řadu let se v příborském muzeu zaměřujeme na výzkum zpracování přírodních materiálů v minulosti. Problematika využití tradičních nebo zapomenutých přírodních surovin je stále aktuální a mnoho lidí z odborné i laické veřejnosti hledá cestu ke kořenům a k podstatě starých technologií. Dlouhodobým trendem trvajícím více jak deset let byla specializace příborského muzea na archaické rukodělné technologie. O tom, že se naše muzeum vydalo správnou cestou, svědčí stoupající návštěvnost muzea, ale také ocenění, která jsme získali. Mezi ty nejprestižnější patří cena udělená v národní soutěži muzeí Gloria musaealis v kategorii Muzejní výstava roku 2016 za výstavu Kopřiva a dvě první ceny České národopisné společnosti za výstavy Kůra, lýko, choroše, tráva, kořeny, pařezy... (rok 2013) a Vyrobeno v Tatře, ale tatrovka to není! (rok 2018). Česká národopisná společnost ocenila kolektiv pracovníků příborského muzea v roce 2017 čestnou cenou Pět rudých růží za významný přínos pro rozvoj oboru etnografie.

Na Centrum tradičních technologií se obracejí nejen kolegové z jiných muzeí ohledně konzultací, ale také nás oslovují lidé, kteří si chtějí některou historickou technologii vyzkoušet a zabývají se těmito činnostmi v rámci svého volného času.

Koronavirus a s tím spojené dočasné uzavření muzea vedl naše prezentační aktivity trochu jiným směrem, než jsme původně plánovali, ale celou situaci jsme pojali jako výzvu a intenzivněji jsme se zaměřili na virtuální prostor. Na webových stránkách Muzea Novojičínka www.muzeumnj.cz jsme zřídili záložku s názvem MUZEUM Z DOMOVA. Zde zveřejňujeme články, které se týkají našich výzkumů, muzejních sbírek a některých výstav realizovaných v příborském muzeu. Návštěvníci tak mohou z pohodlí domova sledovat naši práci. Od března až do současnosti byla natočena řada videí

prezentujících historické rukodělné technologie. Naleznete je na YouTube kanálu Centrum tradičních technologií.

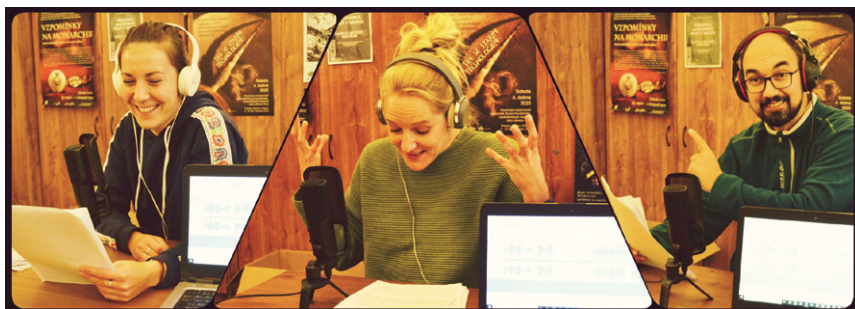
Novinkou v záložce MUZEUM Z DOMOVA jsou podcasty, tedy audionahrávky, které pořizujeme ve vlastní režii opět na základě našich výzkumných projektů.

Mezi další akce, které jsme museli přesunout do virtuálního prostoru, je Příborská muzejní škola pro seniory. Muzejní školu pro seniory pravidelně otevíráme na podzim a každé pondělí od září do listopadu pořádáme přednášky z oborů přírodních a hu-

manitních věd. Tento rok se však naživo konaly pouze dvě přednášky. Později z důvodu zhoršené pandemické situace a nařízení vlády se nebylo možné s našimi studenty dále setkávat. Rozhodli jsme se, že desátý ročník Muzejní školy nezrušíme. Každý týden jsme na YouTube vkládali videa nebo jsme přímo z kanceláře živě vysílali jednotlivé přednášky. Nebyl to sice osobní kontakt, ale snažili jsme se alespoň takto zachovat kontinuitu Muzejní školy. Přišla nám od seniorů řada kladných e-mailů a jsme rádi, že tento způsob výuky se stal dobrým řešením. Doufáme však, že příští jedenáctý ročník Příborské muzejní školy pro seniory bude prezentační a opět se budeme moci vídat osobně na přednáškách.

Na prosinec je naplánováno několik již tradičních akcí pořádaných ve spolupráci s městem Příborem: Adventní podvečer v muzeu (11. 12.), Setkání betlemářů (12. 12.) a Vzpomínky na starý Příbor - Zimní čas (18. 12.). Stále však nevíme, zda se tyto pořady podaří kvůli omezení v souvislosti s pandemií uskutečnit. Aktuální informace k těmto akcím budeme průběžně zveřejňovat na webových stránkách Muzea Novojičínka.

I přes toto složité období, které nás uzavřelo doma bez kulturních akcí, doufáme, že nám i nadále zachováte přízeň. Připravujeme pro Vás novou stálou expozici s názvem Zaniklý svět rukodělné výroby a další výstavy i pořady. V Centru tradičních technologií jsou stále deponované muzejní sbírky spjaté s příborskou historií. Rádi bychom je prezentovali veřejnosti. Proto připravujeme na MUZEUM Z DOMOVA novou kategorii s názvem Krajské muzeum v Příboře. Doufáme, že tím potěšíme hlavně příborské občany a zájemce o minulost tohoto historického města. Těšit se můžete na různé sbírkové předměty a zajímavosti z muzejních fondů, které zde budeme pravidelně vkládat.

Věříme, že až to bude možné, opět navštívíte Centrum tradičních technologií v piaristickém klášteře, a prozatím Vás alespoň zveme na návštěvu webových stránek a facebooku muzea.

Přejeme Vám krásné vánoční svátky a do nového roku 2021 hlavně pevné zdraví a radost ze života!

Foto: Petra Vidomusová,
CETRAT Příbor - Muzeum Novojičínka, p. o.

XII. BUBENICKÁ PÁRTY V BAV KLUBU PŘÍBOR

Vlasta Trojčinská – jednatelka BAV klubu Příbor

V sobotu 3. 10. 2020 proběhla v příborském BAV klubu už XII. Bubenická párty. Cíl této naší tradiční akce se v letošním roce podařilo mimořádně úspěšně splnit. Přípravy v mnoha deštivých dnech byly obzvláště náročné, ale v sobotu v den D konečně vysvitlo slunce, takže jsme mohli hostům splnit vše, co jsme slíbili. Děti lákal skákací hrad, trampolína, jízdy s RC modely aut, tvoření panáčků pro štěstí, kreslení mandal a další. Mnozí si zahráli stolní tenis a kluci hlavně fotbal.

Venku ve velkém kruhu s 23 bubny probíhaly workshopy. Účastníci si vyzkoušeli jednoduché rytmy, zahráli si v terapeutickém orchestru i na mnoho dalších perkusí nástrojích, zahálekali si „pravěkou řečí“ v tzv. intuitivním zpěvu.

Kolem 17. hodiny proběhl hlavní programový blok. Ze čtyř světových stran, za zvuku šamanských bubnů, byl zapálen rituální oheň ve jménu Matky Země, Otce Slunce, Živé Vody, Živlu Ohně. Vše bylo umocněno rituálním tancem kolem ohně, kterého se zúčastnila většina přítomných. Následovalo vystoupení bubenické skupiny BAV klubu. Pro některé naše členy to byla premiéra a potlesk diváků je velmi potěšil. To už byl přítomen i hlavní host, Vašek Lebeda – VOXEL, který naše vystoupení prožíval celým tělem a potleskem nešetřil.

Celé odpoledne provázel naši párty i živel vzduch – vítr. Po vystoupení BAVklubácké skupiny přišel tak silný poryv větru, že se náš 12metrový altán vznesl do vzduchu jako vzdušný koráb za výskotu všech přítomných. Po prvním šoku jsme se chopili kladiv, kolíků a altán znovu ukotvili k zemi. Vystoupení Voxela proběhlo raději v našem Junior baru a poté do společné hry vyzval Vašek i naše bubeníky. Společné jamování bylo pro všechny super zážitek. Na závěr nás Voxel požádal, jestli si může na bubny zahrát společně s námi, což nás potěšilo a následovala společná bubenická „vařba“, improvizace rytmů v různých taktech. Že naši bubeníci nejsou žádná „béčka“ potvrdil i Voxel, který v propoceném tričku přiznal, že jsme ho „ušťvali“.

Až do 21 hod. přítomní poseděli u ohně, opékali buřty, bubnovali. Náš cíl, abychom obohatili kulturu, zviditelnili město, aby rodiny prožily příjemné odpoledne, aktivně se všichni zapojili do dění s relaxací, tvořením, tancem a hlavně s rytmem, se splnil. Vždyť rytmus je život, dodává energii, přináší uvolnění i radost.

My BAV klubáci děkujeme městu Příboru, které tuto naši tradiční akci už několik let finančně podporuje v rámci grantu. Pro mne a tým BAV klubu byla největší odměna slova při loučení hostů: „**Vlasti, bylo to super, děkujeme.**“

Z ČINNOSTI MÍSTNÍ ORGANIZACE SVAZU TĚLESNĚ POSTIŽENÝCH ČR PŘÍBOR V ROCE 2020

Jiří Myška, Eva Rumpíková

V letošním roce byla činnost naší organizace omezena z důvodů pandemie koronaviru a s tím souvisejících vládních opatřeních ke zmírnění šíření nákazy včetně vyhlášení jarního a podzimního nouzového stavu, který trvá dosud.

Provázel ho zákaz shromažďování, uzavření divadel, zájezdů, uzavření hranice s Polskem. Měli jsme připravenou řadu akcí, které jsme museli omezit, přerušit, zrušit. Vzhledem k tomu, že většina našich členů patří to rizikové skupiny 65 let a více, bylo nutné dbát na rady odborníků a nevystavovat je vyššímu riziku nákazy a s tím spojených zdravotních komplikací.

Oslavu Dne matek jsme museli přesunout na září a spojit s členskou schůzí. Přerušeny byly také tradiční Klubové středy, toto zrušení představovalo pro mnohé členy zvýšení pocitu sociální izolace.

Museli jsme zrušit tradiční sezonní nákupní zájezdy do Polska, návštěvu plánovaných divadelních představení, plánované poznávací zájezdy.

Něco pozitivního ?

Při rozvolnění protiepidemických opatření se nám podařilo uskutečnit již dlouho plánovaný poznávací zájezd na zámek Bruntál spojený s návštěvou přehrady Slezská Harta a plavbou elektroloď stejného názvu. Byl to krásný zážitek.

Více než 30 členů STP MO Příbor se zúčastnilo 2 rekondičních pobytů v zařízení RETASO na Horní Bečvě a 2 členové rekondičního pobytu pořádaného KV STP Moravskoslezského kraje v zařízení Jelenovské.

Akce, které jsme uskutečnili, by nebylo možné uspořádat bez VFP - finanční podpory a příspěvku města Příbora a zastupitelstva, kterým patří poděkování.

Snad příští rok bude již příznivější a podaří se zastavit postup covidu a rozvolnit příslušná omezující opatření a uskutečnit naše plánované akce.

Přejeme všem do nového roku 2021 hlavně pevné zdraví a optimismus.

ČINNOST KLUBU SENIORŮ PŘÍBOR

Milúše Bergrová, jednatelka

Za námi je opravdu zvláštní rok! Blíží se jeho konec, mělo by se bilancovat, ale je vůbec co? Když na začátku ledna jsme na výborové schůzi plánovali celoroční činnost, to jsme netušili, jak to bude komplikované. Naplánované akce byly zajímavé, těšili jsme se na ně. První důležitá věc byla příprava Výroční členské schůze, na které vždy hodnotíme předešlý rok. Naše pozvání přijal pan místostarosta Mgr. Pavel Netušil a vedoucí sociálního odboru Mgr. Karolína Najzarová. V jejím diskusním příspěvku hovořila o akci „Obálka do lednice“, kterou velká většina našich členů akceptovala a zapojila se.

Ve vedení klubu došlo ke změně, naše dlouholetá hospodárka, paní Vlasta Macošková, vzhledem ke svému věku svoji funkci dala k dispozici. Samozřejmě jsme jí poděkovali a ocenili její svědomitou, dlouholetou práci. Nahradila ji p. Dobromila Pustějovská. Další změnu jsme provedli ve funkci kulturního referenta, a to vzhledem k tomu, že naše kamarádka Oldřiška Rosmarinová nás po delší nemoci opustila. Taký jí jsme věnovali tichou vzpomínku. Místo ní nyní pracuje p. Jaroslava Husáková. Zároveň bychom byli velice rádi, kdyby naše řady seniorů rozšířili noví členové. Scházejí nám kamarádky do kuchyně - na vaření kávy!

V březnu naplánovaná tradiční oslava MDŽ se ještě podařila uskutečnit v našich klubových prostorách, samozřejmě s dobrým pohoštěním, dárečky, dobrou náladou a veselou harmonikou Lidušky Adamcové.

A pak přišlo to tvrdé omezující nařízení vlády. 5. 4. - 1. 6. byl klub uzavřen. Po uvolnění situace jsme stihli plánovanou besedu s promítáním starých fotografií Příbora s panem Rudolfem Jarnotem. Bylo kladně hodnoceno všemi zúčastněnými členy. Další akce - plánovaný zájezd do Vsetína s návštěvou zámecké expozice ohýbaného nábytku, historické sbírky kočárků aj. s pokračováním do lázeňského města Luhačovice a volnou prohlídkou byl pěkným a vydařeným výletem.

Celkem už pravidelná beseda o bylinkách s lázeňským lektorem a bylinkářem Karlem Štenbauerem, který spolupracuje s Biomedicou Praha, proběhla v klubu. Je dobré vědět, jak připravovat správně bylinné čaje, jak pěstovat a sbírat léčivé byliny.

Dále se nám podařilo zorganizovat zájezd na prodejní výstavu Valašská zahrada v Rožnově p. Radhoštěm se společným obědem na Zavadilce a následnou návštěvou Pusteven, s prohlídkou opraveného Libušína. Tam už jsme trochu promrzli.

Volných dnů jsme si dlouho neužili. Od 5. 10. byl klub opět uzavřen. Akce, které se už nepodařilo uskutečnit: Vinobraní,

letos pořádané Svazem tělesně postižených, kteří jsou naší nedílnou součástí, zájezd Čechy pod Kosířem – muzeum kočárů, Marlenka – Lískovec, vánoční trhy Olomouc. Je nám líto, že rušíme každoroční klubové posezení s pohoštěním pro obětavé členky, které vaří kávu a střídají se v týdenních turnusech při úklidu. Samozřejmě až podmínky dovolí, vše si vynahradíme.

Právě teď, když je nouzový stav, si určitě většina z nás uvědomuje, jak mu scházejí přátelé, kamarádi a návštěvy oblíbeného klubu. A není to snad proto, abychom se všichni pozastavili, zvolnili své uspěchané životy, zamysleli se nad důležitějšími věcmi, jako je zdraví a rodina? Aby věta „Důchodci nemají nikdy čas“ byla slyšet co nejméně?

Tak milí přátelé, kamarádi, buďte trpěliví, uvařte si svoje oblíbené káfičko doma, pusťte si pěknou hudbu, přečtěte knížku, jděte na procházku, ale hlavně se vyhýbejte negativním zprávám, které na nás nemají dobrý vliv. A protože se s mnohými z Vás asi do konce roku neuvidím, popřeji Vám z celého srdce za celý klub hodně zdraví, pohody, pěkné zakončení roku a sejdeme se v lepších časech!

A za možnost uskutečnit alespoň to málo z akcí, které se povedly díky veřejné finanční podpoře z rozpočtu města Příbora, děkuji.

PhDr. VÁCLAVA MICHALIČKU, Ph.D.

Stav: ženatý

Děti: syn

Dosažené vzdělání: vysokoškolské, magisterské - historie a muzeologie, doktorandské - etnologie

Povolání: etnolog, vedoucí Centra tradičních technologií Příbor (Muzeum Novojičínka, p. o.)

Koníčky: všechny realizuje ve své práci.

V Příboře pracuje od února 2008, bydlí v Kopřivnici, pochází ze Žamberka.

Václav Michalička se hrdě hlásí ke svému rodišti, k Žamberku. Ti, kteří ho potkávají, ho ale považují za Příboráka. Přemýšlela jsem, čím to, že ho lidé tak rychle přijali za svého. Je to jeho vztah k nim? Je to jeho nadšený vztah k práci související s Příborem? Je to jeho pozitivní vztah k našemu městu? K čemu jsem dospěla? Je to všechno dohromady. Václav Michalička jako by do Příbora prostě patřil odjakživa. Jaký skutečně je, vám tento muž poodhalí v následujícím rozhovoru. „Udělal jsem si pár poznámek. Já o sobě totiž nikdy nepřemýšlím. Přemýšlím nad mnoha jinými věcmi, ale sám nad sebou

ne,“ s úsměvem hned na úvod řekl pan Michalička. Musím ale prozradit, že není jediný, kdo měl připravený malinký tahák před naším setkáním. Není snadné na některé otázky odpovědět jen tak. Zkuste si to třeba i Vy a my začínáme!

1. Které dobré vlastnosti jste zdědil po svých rodičích?

Po mojí mamce je to přetlak různých nápadů, které se v hlavě míhají a rychle líhnou. Některé mají šanci na úspěch, jiné mizí. Mám po ní i potřebu jít - v určitých mezích - proti proudu, proti

zažitým konvencím a taky odmítání určitých autorit. To se asi nedá počítat do dobrých vlastností, ale prostě jsem rád, že jsem v tomhle po ní. A hlavně mám po mamce potřebu něco tvořit a ještě stoprocentně a už od malička touhu, a zase v mezích možností, po dobrodružství. Ta nám ani jednomu není cizí. Od malička jsem četl knížky po mamce, ne po tatkově - Eduarda Štorcha, mayovky. Po tatkově mám nechuť k vyhoceným konfliktům. Těch se bojím, nevyhledávám je, snažím se jim předcházet.

2. Vaše nejoblíbenější činnost.

Všechny koníčky, které jsem kdy měl, realizuji dnes v práci. Když hraju na hudební nástroj, tak ne doma, ale v práci, naposledy na vernisáži. Když maluji, tak kvůli práci a tady (sedíme v experimentáriu muzea mezi zajímavými předměty, je tu velmi vřídno). Když něco vyrábím, tak zase tady, protože to potřebuji - vyřezávám, pletu (usmívá se a kouká směrem k ručně pleteným brňákům, papučím Příborákům známým). Prostor pro koníčky zmizel. Prakticky všechno, co jsem dělal do 25 let, jsem se naučil uplatňovat v práci. Ale co dělám opravdu nejraději, možná to bude znít zvláště, je výzkum tradiční kultury.

To mě absolutně pohlcuje, experimenty, poznávání tradičních technologií. Od toho se odvíjí muzeum. Může to znít jako fráze, ale muzeum chápu jako životní poslání. Nevydělává, není to byznys, je to služba společnosti. Když ji člověk chce dělat, musí ji mít rád a musí tomu dát všechno (úsměv). Sice člověk nezachraňuje lidské životy, ale zachraňuje kulturní paměť. A co je člověk bez paměti? Nic. Co je počítač bez paměti? Nic. Ani společnost není nic bez paměti. Považuji svou práci za smysl svého života, naplňuje mě.

A jinak - taky rád jezdím na koloběžce a hodně rád jsem v lese. Pořád tam něco sbírám - kvůli práci. Těž rád čtu a mám rád hudební nástroje.

3. Nejoblíbenější kniha, film, hudba.

Četl jsem a čtu hodně. V každé knížce hledám hlavně informace. Když jsme dělali výzkum kopřivy, tak jsem četl Bídničky, protože tam Jean Valjean radí lidem, jak zpracovávat kopřivu (smích). Ale co mě fakt ovlivnilo a mám je velice rád, byl soubor pohádek etnologa Horáka Český Honza, a pak Nový Gulliver Bohumila Říhy. Několikrát jsem četl i od Sienkiewicze Quo vadis a jako dospívající jsem asi 7x četl od Mika Waltariho Sinuheta. Zásadní pro mě byly i knížky od Adolfa Branalda Vandrovani vandrovníci a od Franty Župana Pepánek nezdar. Odehrává se na tradičním venkově (pan Michalíčka doslova září). Teď čtu knihu Homo Deus: Stručná historie zítřka, které předcházela Sapiens: Od zvířete k božskému jedinci. Mám rád knížky o evoluci člověka.

Filmy - celá rodina se rádi na ně díváme. Zásadní je pro mě Tanec s vlky, Mise a Gorily v mlze. Z českých - Kráva od Kachyni, tam je perfektně vykreslena podstata venkovského člověka, Advent z 50. let podle Glazarové - velmi působivé, pak Je třeba zabít Sekala, Želary. Ale asi nej pro mě jsou S čerty nejsou žerty, pohádka, a na co se mohu vždycky podívat, je Láska nebeská (usmívá se).

Hudba - nezpívám, ale na vysoké škole jsem byl v pěveckém sboru. Od dítěte se mi líbí prostá lidová píseň, ale česká. Chodil jsem do hudebky (prozrazuji - hrál na klarinet v dechovém orchestru, umí na saxofon, koupil si heligonku, zahráje i na klavír), tak mám rád Beethowena a Dvořáka, ale i filmovou hudbu Morriconeho, Beatles, Bryana Adamse, Nirvánu, Metalicu. Ze současné hudby poslouchám například Twenty One Pilots a Imagine Dragons.

4. Čím jste chtěl být jako dítě?

To je jednoduché - kominíkem, kovářem, sklářem. U kominíka se mi líbila jeho svoboda na střeších, že si chodí, kam chce, že je špinavý (smích). Kovář jako odkaz na starý svět, totéž sklář. A asi od 13 let ve skrytu duše archeologem, historikem. Ale nepředpokládal jsem, že jím budu.

5. Měl jste v dětství svůj vzor?

Jako děcko mě fascinovaly postavy z dobrodružných a historických románů a taky různé rázovité postavy. Ale kdo mě ovlivnil vedle rodičů, byla babička z otcovy strany. Letos by měla 106 let. Pocházela z hor v Podkarpatské Rusi. Celý život strávila u krav, ale byla studnicí lidové moudrosti. Dnes je pro nás náročné přijmout omezení našeho životního standardu kupříkladu vlivem současné koronavirové situace. Já stále i s časovým odstupem obdivuji babičku, kterou postihly v krátkém časovém intervalu těžké životní tragédie, zůstala sama s malými dětmi a hospodářstvím, které je živilo. Byla zvyklá tvrdě pracovat a přes to všechno byla pořád neskuřečně veselá. Fascinovala mě. Pak byl pro mě vzorem děda z matčiny strany. Byl typem rovného a čestného člověka, což mu v životě způsobovalo mnohé nesnáze. Inspiroval mě, že se s tím dá žít (smích). Měl jsem ho moc rád.

6. Co Vás přivedlo k Vašemu povolání?

Měl jsem rád starý svět a určitě mě ovlivnila právě ta babička a četba. Jinak to ale byla náhoda. Po střední stavební škole se zaměřením na obnovu památek jsem měl rok prostoj, připravil jsem se na vysokou a šel na historii do Opavy. Obor se mi moc líbil, i město. Pak už má cesta byla jasná. Akorát jsem toužil dělat v muzeu v přírodě. To byl můj sen už od střední školy. Sen se mi splnil. Rok jsem pracoval dnes v Muzeu v přírodě Vysočina, později mě zlákali do Rožnova. A pak - kde jsem se vzal, tu jsem se vzal v Příboře. Ocítl jsem se tady jako v přechodné stanici (krčí rameny a usmívá se) a už jsem tady zůstal.

7. Jaké jsou Vaše vazby na Příbor?

Poprvé jsem přišel do Příbora v roce 2006. S kolegyní z Rožnova jsme dělali soupis obchodu Sasín, jak má pan Šitavanc drogerii. Před tím jsem Příborem jen projížděl. Můj prvotní dojem při vstupu na náměstí, ale jen na chvíličku, byl, že tady skončila válka před pár lety a ještě se to nepodařilo dát do pořádku.

Navíc byl den a nikdo na náměstí. Já přijel z Rožnova a tady nikde nikdo. Jak z westernu - tiché liduprázdné náměstí, jen občas v tom tichu nějaký ten podivný zvuk, město archaické a malebné. Příbor na mě zapůsobil, ale nemohu říct, že špatně. Mám ho moc rád. Připomíná mi Žamberk. Obě města jsou si hodně podobná stylem plynutí času, typem lidí. Cítím se tady jako doma, nepřipadá mi, že jsem v cizím městě. Jo, jsem pořád Žamberák, ale jsem tady rád, mohu se tady realizovat. Víím, že to má smysl. Je tady spousta věcí na objevování, hodně věcí milých konstantních. Nikdy o sobě neřeknu, že jsem z Příbora, ale vždycky hrdě řeknu, že tady od února 2008 pracuji. Jo a toho Sasína se mi povedlo získat až později, až pro Příbor.

8. Které místo ve městě máte nejraději?

To je snadné - v intravilánu muzeum a v extravilánu Cihelňák. Je to proměnlivý kulturní les. Nikdy nebyl žádná divočina, ale je nesmírně bohatý. Dá se tam mnohé najít pro naše experimenty. Ony vůbec jsou zajímavé celé Paseky. Je tady hodně zajímavých zákoutí.

9. Co se Vám ve městě nelíbí?

To já nemohu říct. Jsem v roli pozorovatele, dokumentátora a ten by neměl do dění nijak zasahovat. Prostě město se mění. Ale z čeho je mi smutno a to obecně - že nenávrtně mizí velké vzrostlé stromy. Měli bychom se naučit s nimi žít. Mizí a jsou nahrazovány stromy nízkými. To mi přijde strašné. Taky je mi smutno z toho, že jsou zastavována krásná místa. Nesoudím, ale je mi z toho smutno.

10. Co zajímavé zážitky?

Zažívám obrovské množství zážitků každý den přímo v práci. Ať už je to během naší činnosti, nebo v kontaktu s místními. Někteří setkání jsou hodně zajímavá, specifická (usmívá se). Obohacují mě. Mám rád zážitky i prožitky. Léta jsem běhal velmi neúspěšně orientační běh za Sokol Kunvald. Trenéři se ptali, proč vlastně běhám, já odpovídal, že z touhy po dobrodružství. Málokdy jsem doběhl. Jednou jsem se ztratil. Už byl sbalený cíl, hledali mě, stmívalo se a já byl na mytíně neznámo kde a najednou stál proti mně divočák. Nevěděl jsem, co dělat, jestli je zlý, nebo ne, pak jsme tak nějak odešli zároveň. Ale co mě ovlivňuje doteď a zásadně - byly mé pobyty u rodiny na Ukrajině - jak tam se žilo! (Následuje poutavé vyprávění o těžkém

životě v horské vesnici bez vymožeností civilizačního světa. Zážitky by vydaly na samostatné vyprávění, pan Michalička se tady setkal s odolností i moudrostí horalů, svých předků.)

11. Váš dosavadní největší úspěch?

Když to vztáhnou čistě na práci, tak sto procentně považuji za úspěch, že toto muzeum za mě nebylo zrušeno. Bylo to mnohokrát na spadnutí. Úspěch je taky vznik Centra tradičních technologií, a že se podařilo dát dohromady tvůrčí tým. To není samozřejmostí. Za úspěch i považuji, že mám velkou podporu města Příbora skoro od začátku. Jsem i rád - hlavně kvůli kolegyním, že se nám podařilo získat několik ocenění v rámci republiky. Mám z toho dobrý pocit. A čeho si opravdu vážím a za co jsem rád a je to pro mě obrovská vzpruha a pocta, že v roce 2014 jsem obdržel cenu starosty Příbora. Bylo to pro mě nečekané. Toho si fakt vážím.

12. Co osobní životní prohra?

Kromě sportovních proher, kterých tedy bylo obrovské množství (smích), tak ne. Pro mě by absolutní životní prohra byla, kdyby toto muzeum v Příboře bylo zrušeno. To bych bral jako své selhání.

13. Kdybyste se narodil podruhé, chtěl byste dělat něco jiného? Být někým jiným?

Tak to vím přesně, kdybych nebyl Václavem Michaličkou, tak bych chtěl být amazonským indiánem nebo kočovným lovcem a sběračem na poušti Kalahári před dobou kontaktu se západní civilizací (vidím v očích, že to myslí naprosto vážně).

14. Chcete čtenářům něco vzkázat?

Je dobré se ohlížet do minulosti. Může to být pro nás vzpruhou. Lidé prožívali strašné věci z našeho úhlu pohledu. Neměli třeba co jíst, ale Vánoce i v těch

nejhorších časech pro ně byly něco absolutně posvátného. Byl to vždy čas radosti a jistoty, že na světě existuje dobro a láska. A to je i dnes pro Vánoce zásadní. Byl bych rád, aby je lidé byli schopni a uměli takto prožívat. Přeji tedy krásné Vánoce a pohodu a těším se, až se zase setkáme.

Václav Michalička nebyl prvním člověkem, který mi řekl: nikdy jsem nad sebou nepřemýšlel... Nakonec, a já tomu věřím, není nepříjemné se sám nad sebou zamyslet. Tento pocit jsem měla i tentokrát. Moc hezký pocit. Setkání s panem Michaličkou a jeho odpovědi byly pro mě částečně něčím novým, částečně potvrzením toho, co jsem si o něm myslela. Jste na tom stejně? Asi 20x řekl pan Michalička během našeho povídání - to mám fakt moc rád. A já jsem ráda, že sérii rozhovorů roku 2020 pro Měsíčník Příbora uzavřel právě on. Je to „můj“ vánoční dárek pro Vás. Vám, pane Michaličko, moc děkuji a jen tak dál!

Irena Nedomová

HISTORICKÉ HORIZONTY

VZPOMÍNKY NA FRANTIŠKA POCHYLU MLADŠÍHO (ČÁST 3.)

Jiří Šajer

„Strejdo a ty jsi opravdu střílel z kanónu?“ „Až budeš jednou velký, tak si o tom budeš moci přecíst. Zapisoval jsem si tenkrát všechno do deníku.“ Strýc Frantík tehdy přizpůsoboval svá vyprávění chápání dítěte a také politické situaci, která panovala v době mého dětství. Zde je jeho skutečná deníková verze jednoho z jeho příběhů:

„23. června 1918 byla zrovna neděle. Ráno jsem nastoupil zase na "pancéřák" se svou partou Tondou Králem (domácím pánem ze Smíchova), Blažkem, Markem, Pepíkem "hřebíkem" - (Kavka) a Frantou "flintou" (Liška) - dvěma to nerozlučitelnými kamarády a bratrem Burianem. Bratr Beneš se připojil k nám. Prý musí s námi. Též nová směna kulometčků šla s námi. Naším velitelem byl br. prof. Melichar. Vyjeli jsme časně ráno. Začínal krásný teplý den. Jeli jsme až trestuhodně bezstarostně hustými lesy vpřed. Br. Rousenka a ještě jeden bratr nás koňmo doprovázeli. Dvě hodiny před námi ustupovali krasnoarmějci, jak vypovídali někteří železnodorožníci ze stanic, jimiž jsme projížděli. Většina stanic a rozjezdů byla však úplně opuštěna. Pepík "hřebík" nás obyčejně z každé vypravil trojím zvoněním a hlášením, že můžeme vpřed, že jsme "na trati, kde se nic neztratí!" Na které si staničce před Koltubankou nechali krásný vagón cukru. Zavařilo se jim kolo. Kluci si "vypancérovali" své těplušky pytlí cukru, jež kladli na sebe. Ve stanici Koltubanka nás občané velice srdečně přivítali. Jakýsi železnodorožník nás upozornil, abychom dále jeli velice opatrně, jelikož je tam někde podmiňovaná trať. Br. Melichar ho vyzval, aby jel sebou. Vstoupil na lokomotivu a opatrně jsme se dali vpřed. Pěší rozvědky před námi prohlížela pečlivě trať. Před každým podezřelým

místečkem jsme zůstali stát. A syslové, jichž je tady hodně, se už o to postarali, že naše rozvědky téměř co dvacet metrů musela prohlížet "podkopanou" trať. Konečně mezi dvěma mosty, blíže k druhému, bylo nalezeno 9 balíčků pyroxylinu. Výbuch měl být způsoben kapslou, vsunutou do mezery, kde se stýkaly dvě kolejnice. Po odstranění nebezpečných balíčků jsme jeli pomalu dál. Kluci si dobírali Pepíka, že přišel o krásnou příležitost si zafrkat v luftě jako - Kavka poprvé od svého narození. Pepík by jim jistě něco vtipného odsekl, ale nebylo už času. Pěchota naše - nestrojová rota 4. pluku přešla most, prozkoumali jej důkladně a teď nám dávala znamení "rychle vpřed!". Plnou parou jsme projeli mostem na druhou stranu. Trať se silně zatáčela. Před námi se náhle objevila stanice a těsně před ní stála platforma s dělem namířeným proti nám. Za ní lokomotiva a jiný eselon s platformami, na nichž byla děla. Vzdálenost asi 300 kroků. Čekali jsme z jejich předního děla ránu. Ostatní děla nemohla střílet, neměli výstřelu. Však i my jsme nemohli s nějakým výsledkem pálit. Stěny našeho "pancéřáku" nám překážely, abychom mohli chobot našeho děla více vytočit.

Měli jsme tu nevýhodu, že jsme stáli právě v zatáčce tratě (situace a)). Dostali se kousek dál (do situace b)), kde se trať již vyrovnávala, bylo by vyhráno.

Hlásil jsem to br. Melicharovi. Nařídil "vpřed!". Malými postrky jsme se přibližovali. Jejich kulomety spustily, naši kulometčíci a pěchota jim odpovídali a podivno - jejich dělo mlčí. Na mou hlavu se snáší nadávky a štiplavé poznámky bratrů klečících a ležících v napjatém očekávání za mnou. Br. Blažek a Marek zoufale všemi silami se snaží chobot zatlačit doprava. Myslím si: kdo první vystřelí a trefí, ten to vyhraje - zbůhdarma do pole střílet nemá smysl. Nervózně pošukuju odpalovací šňůrou. Br. Melichar pobízí strojvůdce "vpřed, vpřed!". Najednou lokomotiva udělala větší postrk a v křížku mé panoramy se objevilo černé ústí nepřátelského děla. Odpálím. Jejich dělo se pootočilo. Vyhráno! Posíláme jim ránu za ranou, granát za granátem. Jejich přední eselony byly zasaženy. Zadní počaly ujíždět. Teprve teď začínají po nás pálit zmateně z druhé platformy - ovšem bez výsledku. Br. Melichar mění vzdálenost. Snažíme se zasáhnout jejich první stroj, abychom zabránili jejich odjezdu. Bohužel nepodařilo se nám to a za chvíli poslední platforma zmizela za kopečkem. Pronásledovali jsme je palbou až za III. rozjezd (poslední před

Buzuluky). Mnoho krasnogvardějců se rozuteklo do křoví. Pronásledovat dále nepřitele bez posily jsme se nemohli odvážit. U mostu zůstal dobrovolně na stráž náš statečný br. Rousek (obuvník) s ještě jedním bratrem - a my jsme se vrátili zpět do Koltubanky. Při boji byl br. Raneš, jenž neustále klečel za mnou, těžce raněn do úst kulkou, jež proletěla někde mezi pancéřem děla a stěnou našeho "pancéřáku". Z našich kulometčích měl prostřelenou nohu br. Kikrich. Též nestrojová rota 4. pl. měla nějaké ztráty. U baterie jsme byli přivítáni s jásotem. Vašek měl pro mě připravený kotýlek černé kávy a plnou čepici buchet. Za chvíli jsem mu ji zas narazil na hlavu. Pepík "hřebík" dělal kravál, že mu bolšíani prostřelili kapsu, v níž měl pytlík s pískovým cukrem. Když si chtěl osladit černou kávu, vytáhl z kapsy pouze prázdný děravý pytlík. Teď si teprv Pepík vzpomněl, že když jsme byli v tom nejlepším, že se mu zazdalo, jako by mu nějaký hmaták

zuřivě vjel prackou do "karmana" (kapsy). Když pořád brečel, že nemá čím osladit, aby se nad ním někdo slitoval a podaroval mu "háček zolotníček socharu", (ačkoliv kluk měl pod hlavou asi 1/4 pudu cukru - jako platidlo za ... inu Pepík dával "sladké za sladké") poradil mu jeho "soupelešník" Franta "flinta", aby roztvářal omotky a vytřepal nad kotlíkem nohavici. Tondovi Královi zase při boji vypadl pod dělo nagan, když jako "zámkovoj" musel bystře zavírat a otvírat zámek. Odnesl si domů něco, s čím by se dalo - podle Pepíka "hřebíka" - docela dobře střílet za roh. Náš kanónek "zpracoval" svým kolem hlaveň Tondova naganu skoro do pravého úhlu. S baterií jsme dojeli na III. rozjezd, poslední před Buzuluky. Cestou jsme nacházeli stopy po našem řádění. Prkna z těplušek, zkrvavené obvazy. Naše a kozácká rozvědka, vyslaná vpřed, byly napadeny dělostřeleckým ohněm. Zahnali jsme nepřátelskou platformu s dělem několika ranami. Někým divným způsobem

utržil jsem nepatrnou ránu nad levým okem. Snad při tom shonu, s jakým jsme se hnali k dělu, sám jsem se nějak poranil."

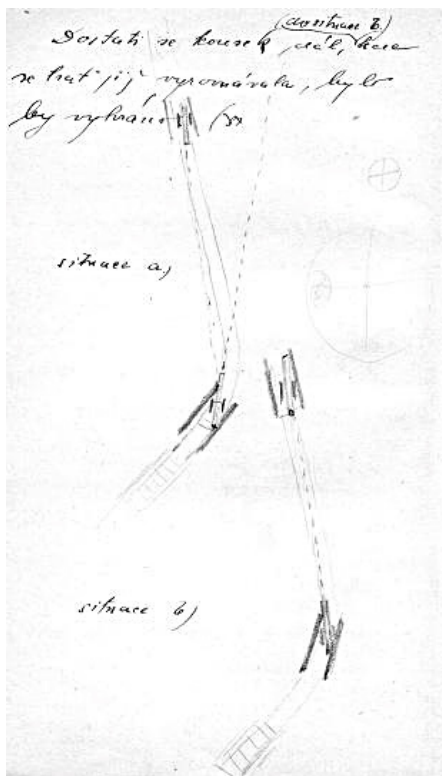
Poznámka:

KRÁL Antonín *20. 4. 1890, 1. leh. děl. pl.

(<http://www.legie100.com/krev-legionare/62951/>)

MELICHAR Dr. Václav *8. 9. 1885 ,1. děl. brig. (LR), 2. leh. děl. pl.

(<http://www.legie100.com/krev-legionare/57067/>)

HISTORIE SKAUTINGU V PŘÍBOŘE V.

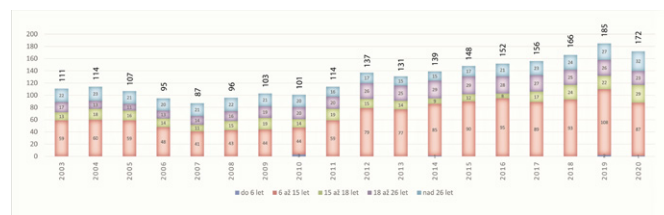
Mgr. Patrik Nedoma, vedoucí střediska Junáka v Příboře

V posledním – pátém článku o historii příbořských skautů a skautek se podíváme na druhou část čtvrté etapy, která začíná po roce 2007. Ptáte se, proč poslední etapu pomyslně dělíme na dvě části? Tak za prvé je dlouhá – čtvrtá etapa trvá již více jak 30 let. Druhým důvodem je, že v roce 2007 spadlo naše středisko na dno. Alespoň co se týče členů, na programu

si vedoucí a rádci vždy dávali záležet. Bohužel ani to nestačilo k tomu, aby děti v oddílu zůstaly, a tak se stalo, že v roce 2007 mělo naše středisko pouhých 97 členů.

Od roku 2007 se však naše středisko opět začalo rozrůstat. Jak v Příboře, tak i v Lubině byl mezi dětmi o skauting čím dál větší zájem, a to se odrazilo i na počtu členů střediska.

Dnes má naše středisko víc jak dvojnásobek členů oproti roku 2007. Jak se v průběhu let vyvíjela členská základna v našem středisku, se můžete podívat v přiloženém grafu.

Počet oddílů se od doby, kdy se od střediska odtrhl oddíl z Albrechtic a zanikly oddíly na Hájově nebo Lichnově, ustálil na 5, z nichž 3 působí v Příboře a 2 v Lubině. Konkrétně se jedná o 1. dívčí oddíl Amazonky, 1. dívčí oddíl Lubina, 3. chlapecký oddíl Kánata, 1. chlapecký oddíl Lubina a oddíl oldskautů OS Příbor. V roce 2016 pak byl v Příboře založen roverský kmen Brambora 11.

Mezi největší akce této části historie příborských skautů patří: Oslavy 90. výročí založení prvního skautského oddílu v Příboře, skautský filmový festival Příborská klapka, celostátní kolo Svojsíkova závodu a Oslavy 100 let skautingu v Příboře.

Oslavy 90. výročí založení prvního skautského oddílu v Příboře se uskutečnily během prvního zářijového víkendu v termínu 3.–5. 9. 2010. Součástí oslav byl skautský den, který byl zakončen slavnostním táborákem. Podobný průběh měla také oslava 100. výročí. Stovku jsme v termínu 25. – 26. 9. 2020 navíc oslavili Skautským rockováním, zasazením výročního stromu a spoustou dalšího.

Skautský filmový festival Příborská klapka je akce pro rovery a rangers, čili starší členy Junáka z celé republiky. První ročník se uskutečnil v roce 2007 a od té doby se koná ob rok. Před prvním ročníkem však byl ještě ročník nulý, na

Článek o historii čerpá z publikace L. Loukotky, M. Žárského a P. Žáčka: Skauting Příbor 1990 – 2010, Příbor 2010 a z publikace P. Nedomy: Skauting v Příboře 1920 – 2020, Příbor 2020

ROZVOZ KNIH Z MĚSTSKÉ KNIHOVNY PŘÍBOR

Elena Fialová, Městská knihovna Příbor

Vážení čtenáři, vzhledem k tomu, že je knihovna z důvodu vládních opatření prozatím uzavřená, nabízíme Vám možnost doručení knih domů.

Jak si knihy objednat?

Knihy si můžete objednat telefonicky na číslech 603 883 673 a 603 883 672 v pracovní dny nebo e-mailem na knihovna@knihovna-pribor.cz

Napíšete nám výběr konkrétních knížek, nebo můžete výběr nechat na nás. Dostupnost knih si můžete ověřit v našem on-line katalogu na www.knihovnapribor.cz.

Kdy vám knihy dodáme?

Rozvoz bude probíhat vždy v úterý odpoledne od 16.00 do 18.00 hod. a v pátek dopoledne od 9.00 do 11.00 hod. Pro závoz v úterý je třeba knihy objednat nejpozději do 12 hod. téhož dne, pro závoz v pátek je nutné knihy objednat nejpozději ve čtvrtek. Vždy nám prosím napište, který den chcete knihy doručit.

Kam knihy vozíme?

Rozvoz knih je možný po území města Příbora na adresu, kterou máte uvedenu při registraci. U objednávky nám ji prosím potvrďte.

Vrácení knih

Knihy je možné vracet do biblioboxu v přízemí piaristického kláštera nebo při rozvozu knih.

Rezervované knihy

Pokud už máte dříve rezervované knihy a přišla Vám zpráva o připravené rezervaci, napište prosím na uvedené kontakty, zda a kdy Vám máme knihy přivést.

Předání knih

Převzetí knih proběhne u vchodu.

*Přejeme Vám pěkné dny a hodně zdraví
Vaše knihovnice*

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ AKCE

*Římskokatolická farnost Příbor
Vás srdečně zve na*

Vánoční koncert

*Koncert se uskuteční v neděli 27.12.2020
v 16.00 hodin ve farním kostele
Narození Panny Marie v Příboře*

*Účinkují:
Pevěcký sbor Schola a sólisté*

Vstupné dobrovolné

Těšíme se na Vás!

NABÍDKY, VÝZVY A OZNÁMENÍ

V souvislosti s epidemiologickou situací město Příbor zajišťuje

NÁKUPY PRO POTŘEBNÉ

**- základní potraviny a hygienické potřeby
- dodací lhůta 48 hodin**

Služba je určena pro občany města Příbora v karanténě anebo seniory a osoby zdravotně omezené bez pomoci blízkých.

**Objednávky v pracovní dny 8:00-17:00 hod.
na telefonní lince 556 455 444.**

Při objednávce budou vyžadovány osobní údaje.

Služba se poskytuje do odvolání.

Město Příbor

MĚSTO PŘÍBOR

uděluje výjimku z pravidel pro

BEZPLATNOU INZERCI v Měsíčníku města Příbora, městském rozhlasu a v rámci mobilní aplikace „mobilní rozhlas“.

Období 1. 8. 2020—31. 8. 2021.

V celkové hodnotě 10 000 Kč na jednu obchodní společnost (nevztahuje se na spolky, politické strany a subjekty, jimž město poskytlo/poskytne jinou formu podpory v souvislosti s coronavirovou krizí) nebo fyzickou podnikající osobu se sídlem na území města Příbora.

Bližší informace a příjem žádostí:

- www.pribor.eu
- tel: 556 455 490
- e-mail: buskova@pribor-mesto.cz

Vážený čtenáři,
vzhledem k tomu, že je knihovna z důvodu vládních opatření prozatím uzavřená, nabízíme vám možnost doručení knih domů.

KNIHY AŽ DOMŮ

Jak knihy objednat?

☎ 603 883 673, 603 883 672 (pondělí až pátek)
✉ knihovna@knihovna-pribor.cz

Při objednávce uveďte, kdy chcete knihu doručit a také konkrétní knižku nebo žánr, který byste si rádi přečetli. Dostupnost knih v on-line katalogu na www.knihovnapribor.cz.

Kdy Vám knihy dodáme?

Úterý od 16.00 do 18.00 hod. (objednávky nejpozději do 12 hod. téhož dne).
Pátek od 9.00 do 11.00 hod. (objednávky nejpozději ve čtvrtek).

Kam knihy vozíme?

Pouze po území města Příbora.
Adresu uveďte při objednávce.

Předání knih
Proběhne u vchodu.

Vrácení knih
Do biblioboxu v přízemí piaristického kláštera nebo při rozvozu knih.

Rezervované knihy
Přišla Vám zpráva? Napište na uvedené kontakty, zda a kdy máme knihy přivést.

Vyrážíme 20.11.2020

Doprava zdarma

 MĚSTSKÁ KNIHOVNA PŘÍBOR

Přejeme Vám pěkné dny a hodně zdraví
Vaše knihovnice

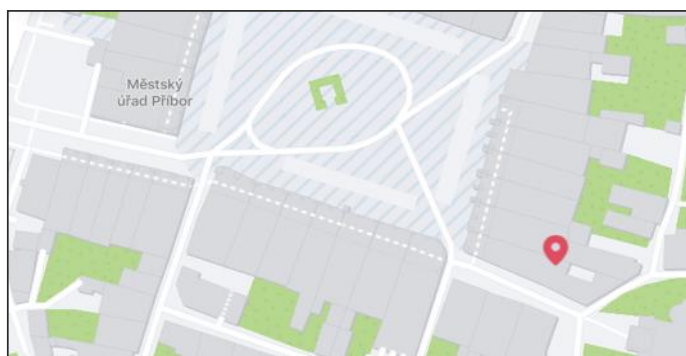
VAŘÍME

Jsmo **Družstvo VIKTORINA LOCA** a provozujeme v Příboře kromě bezobalového obchůdku také gastro provoz pod názvem **Papa loca**. Snažíme se podporovat místní zemědělce a výrobce potravin, prodávat kvalitní potraviny s jasným původem a vařit z nich, zkracovat dodavatelské řetězce a ještě mnoho dalšího.

Družstvo VIKTORINA LOCA

Gastro provoz: tel.: 705 105 784
Politických vězňů 48 (vstup z podloubí)
742 58 Příbor

Bezobalová prodejna: tel.: 705 112 683
Politických vězňů 48 (vstup od kostela)
742 58 Příbor

Viktorina loca
Vás srdečně zve do vznikajícího projektu

Papa loca

Objednávejte na:
vyzvednisi.cz/papa-loc

Objednáte

Online: vyzvednisi.cz/papa-loc
Tel: 705 105 784

Osobně: roh náměstí S. Freuda/ulice
Politických vězňů, Příbor

Vyzvednete osobně

Přímo u nás
Do vlastních obalů
nebo vratných zálohovaných obalů
(od 80,- Kč dle velikosti boxu)

V čase

Pondělí až pátek
od 11:00 do 13:30

Zaplatíte

Kartou, hotovostí, stravenkami
Za naběračku polévky 25,- Kč
Za dvě naběračky 45,- Kč
Hlavní chod od 65,- Kč

S ♥ k přírodě, k půdě, k jídlu... vaříme pro vás.

www.instagram.com/papaloca_pribor
www.facebook.com/viktorinaloca
www.viktorinaloca.cz

PF 2021

LTV ve standardu DVB-T2 vysílá z lokality Ostrava-Lanová, 31. kanál.

Vysílač můžete naladit pomocí automatického
nebo individuálního ladění na Vašem televizoru či set-top-boxu.

Pro příjem signálu ve standardu DVB-T2 musí Váš televizor
či set-top-box tento standard podporovat.

Pro diváky napojené v Příboře na kabelovou síť společnosti Corsat:
přeladte svou televizi v pásmu DVB-C,
LTV se vám objeví v 35. předvolbě.

ČASY VYSÍLÁNÍ, denně 28 MINUT INFORMACÍ Z PŘÍBORA
4.30 hod. 10.30 hod. 16.30 hod. 22.30 hod.

PREMIÉRA ZPRÁV - KAŽDOU NEDĚLI

tel. 776 725 909 e-mail: televize-pribor@seznam.cz

Mediální podpora TV POHODA.

Foto: PN

**PŘEJEME VÁM DO ROKU 2021 HODNĚ ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ, CESTU
OZÁŘENOU SLUNCEM A ŽIVOT, KTERÝ VÁM PŘINESE USPOKOJENÍ
PO VŠECH STRÁNKÁCH...a hodně ZDRAVÍ. Rádi se s Vámi opět
setkáme na akcích ve městě Příboře.** Irena a Pavel Nedomoví

INZERCE A REKLAMA

**přijme pracovníky OZP
nebo OZZ na pozici**

„VRÁTNÝ“ pro pracoviště PŘÍBOR

**Nabízíme práci na HPP, zkrácený úvazek, denní
nebo noční směny.**

**Požadujeme spolehlivost, čistý trestní rejstřík,
praxe v oboru výhodou.**

Náborový příspěvek až 5000 Kč.

**Prosím zašlete svůj životopis na diol@diol.cz
nebo volejte tel.: 724 088 953 - pan Balog.**

Staň se novou modelkou / modelem s námi.
ZAVOLEJ - 605 427 271 - www.studio365.eu

Alliance Laundry hledá

STROJÍRENSKÉHO DĚLNÍKA

Náplň práce

ohýbání, nýtování, bodování, broušení a montování kovových dílců

Pracovní poměr

práce na plný úvazek, smlouva na dobu určitou,
všechny typy směnných provozů

Vzdělání

vyučení v technickém oboru

Požadujeme

znalost čtení strojírenské výkresové dokumentace,
dobrý zdravotní stav, manuální zručnost, flexibilitu
a zodpovědnost

Benefity

závodní stravování, firemní akce, penzijní připojištění,
až 25 dní dovolené, podpora sportovních aktivit

VHODNÉ I PRO ABSOLVENTY

Alliance
Laundry Systems

Kontakt: Lenka Šulová, 556 768 592, prace@alliancels.cz | Alliance Laundry CE s.r.o., Místecká 1116, Příbor

MIR

CARPETS CLEANING

Hlubkové čištění Příbor koberce-sedačky-matrace-křesla

*parní čištění textilií a potahů
tepování, vysokotlaké čištění*

tel: **702 819 010**

rejdoch@centrum.cz

PRODEJNA ZDRAVÉ VÝŽIVY

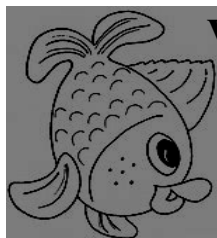
KPZ — KRÁMEK PLNÝ ZDRAVÍ
v COOP u pošty

VÁNOČNÍ NABÍDKA

- PŘIPRAVÍME DÁRKOVÉ
BALÍČKY DLE VAŠEHO PŘÁNÍ

-
-DÁRKOVÉ POUKAZY

-
- NEJVĚTŠÍ NABÍDKA ČAJŮ
V PŘÍBOŘE

Štípané palivové dřevo

Tvrdé dřevo (buk, dub, jasan)

Štípaná polínka 33cm 950Kč/prms

Štípaná polínka 25cm 1150Kč/prms

Měkké dřevo (smrk)

Štípaná polínka 33cm 600Kč/prms

Štípaná polínka 25cm 800Kč/prms

Doprava zajištěna dle dohody, max. objem 10m³

V případě zájmu možno domluvy
individuálních rozměrů Ceny jsou včetně
DPH.

AKCE PLATÍ DO 31.12.2020

Objednávky na tel.: 604 111 189 nebo email risa.bar@atlas.cz

Dřevoslužby
Richard Bartoň
Hodslavice

Znalecká a realitní kancelář

REALITSTAV

VÁM NABÍZÍ SVÉ SLUŽBY:

zprostředkování prodeje
a nákupu nemovitostí

prodej nemovitosti
za nejvyšší možnou cenu na trhu

řešení exekucí, dražeb
a oddlužení nemovitostí

vypracování znaleckých posudků,
geodetická zaměření, právní servis;

nezávazná KONZULTACE
a tržní ocenění ZDARMA

Poptáváme polnohospodářské pozemky

Jsme samostatná realitní společnost
působící ve Vašem regionu.

Naši makléři jsou průběžně proškolení.
Seriózní jednání a osobní přístup samozřejmostí.

Přijedeme za Vámi!

Kancelář Kopřivnice, Záhumenní 351, tel.: 608 658 481
email: info@realitstav.cz, www.realitstav.cz

Vinotéka U Radnice

Výherní listina

Klubu přátel dobrého vína za listopad 2020

1. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem **106**
Dárková poukázka v hodnotě 500 Kč
2. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem **21**
pětilitrový box vína dle vlastního výběru
3. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem **334**
třilitrový box vína dle vlastního výběru
4. **cenu vyhrává** – člen klubu s číslem **48**
láhev sektu
- 5.-10. **cenu vyhrávají** – členové klubu s čísly:
325, 399, 251, 167, 393, 65
Tabulková čokoláda EXTRA dle vlastního výběru

Do slosování o speciální ceny je zařazen každý člen klubu.
Doba vyzvednutí výhry je jeden měsíc od slosování.

Všem výhercům srdečně blahopřejeme.

**NOVĚ NAJDETE SLOSOVACÍ LISTINU
I NA STRÁNKÁCH**

www.vinotekauradnice.cz

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ A KAPRŮ

Každý den od 10.12.2020 v době od 9 do 17 h.

V prodeji různé druhy smrků, borovic a jedlí.

20.12.2020–23.12.2020 v době od 9 do 17 h.

Prodej bude probíhat v Příboře na ulici Masarykově 136 u pana Krejčího (200 m od budovy Policie ČR).

DÁRKOVÉ POUKAZY PRO VAŠE BLÍZKÉ ZE VŠECH OBORŮ NAŠÍ ČINNOSTI

Dárkový poukaz
na konzumaci v Restauraci U Čápa

300 Kč 500 Kč 1000 Kč

Restaurace U Čápa
Cena: 5 536 586
tel.: 775 579 600
e-mail: restaurace@ucapa.cz
web: restaurace.ucapa.cz

500 Kč

DP1002

Dárkový poukaz
VinoPohoda

200 Kč 500 Kč

VinoPohoda
tel.: 995 536 565, 724 210 696
e-mail: obchod@vino Pohoda.cz
web: www.vino Pohoda.cz
Příl. zastaveno
účet: 7:30 - 16:30
pátek: 17:30 - 19:30
sobota: 12:00 - 12:00

200 Kč

DP2001

SKARAB ARMY SHOP
Dárkový poukaz

300 Kč 500 Kč 1000 Kč

SKARAB ARMY SHOP
tel.: 724 210 696
e-mail: army@skarab.cz
web: army.pribor.cz
pátek: 7:30 - 12:00
sobota: 7:30 - 12:00

300 Kč

DP3001

Poukaz na 2 hodiny wellness
v Penzionu U Čápa

300 Kč 500 Kč 1000 Kč

Penzion U Čápa
tel.: 995 536 570
e-mail: 602 703 637
web: penzion.ucapa.cz

500 Kč

DP5002

Dárkovým poukazem do Restaurace U Čápa můžete předat příjemně strávený čas nad specialitami našeho kuchaře ve stylové restauraci. Poukaz pro odběr zboží z Vinotéky zase zprostředkuje Vaším blízkým vína a speciality z oblasti a ve kvalitě, jaké by si sami nekoupili.

Dárkový poukaz z prodejny Armyshopu splní nejen klukovský, ale i holčičí sen.

Wellness zvláště v období přicházející zimy Vám dopřeje relax ve vířivce i v sauně.

Poukaz do servisu potěší nejen tatínky a pomůže vyřešit starost o rodinný automobil. Samoobsluha s autopříslušenstvím, doplňky, pracovními oděvy a obuví je také připravena doplnit kouzlo Vánoc.

Dárek v podobě umytí auta je vítáný obzvláště v zimním období.

Poukaz na služby autoservisu a pneuservisu

300 Kč 500 Kč 1000 Kč

Skarab, s.r.o.
9. května 1162
742 58 Příbor
tel.: +420 595 536 531
web: www.skarab.cz
e-mail: servis@skarab.cz

500 Kč

DP5003

POUKAZ na služby
Ruční myčka WAP

300 Kč 500 Kč 1000 Kč

Skarab, s.r.o.
9. května 1162
742 58 Příbor
tel.: +420 595 536 545
web: www.skarab.cz
e-mail: servis@skarab.cz

300 Kč

DP5004

Dárkový poukaz
na celý sortiment autopříslušenství v noobu ze Skarab

300 Kč 500 Kč 1000 Kč

Skarab, s.r.o.
9. května 1162
742 58 Příbor
tel.: +420 595 536 545
web: www.skarab.cz
e-mail: servis@skarab.cz
pátek: 7:30 - 17:00
sobota: 7:30 - 16:30
nedele: 8:00 - 11:30

1000 Kč

DP5003

Všechny tyto dárkové poukázky bez rozdílu jsou k zakoupení na všech našich pultových prodejních místech včetně restaurace, vinotéky, penzionu, autoservisu, prodeje náhradních dílů a samoobsluhy.

Darujte radost od nás! - www.skarab.cz - www.ucapa.cz

Uzávěrka lednového čísla Měsíčníku 2021 - pátek 4. prosince do 17:00 hod.

MĚSTO PŘÍBOR VÁS ZVE NA

ADVENT V PŘÍBOŘE

2020

❄️Neděle 29. 11. od 17:00 hod.❄️

I. ADVENTNÍ KONCERT

Trio Bel Cantas

Piaristický klášter vstupné 100 Kč

❄️Neděle 13. 12. od 17:00 hod.❄️

III. ADVENTNÍ KONCERT

Soubor Musica Priborensis

Kostel sv. Valentina vstupné 100 Kč

❄️Pátek 4. 12. od 17:00 hod.❄️

MIKULÁŠSKÁ JÍZDA

Mikuláš, čerti, andělé

rozsvícení vánočního stromu

náměstí S. Freuda

❄️Neděle 6. 12. od 17:00 hod.❄️

II. ADVENTNÍ KONCERT

Komorní orchestr Sboru dětí z Přibor

Kostel sv. Valentina vstupné 100 Kč

❄️Neděle 6. 12. od 17:00 hod.❄️

II. ADVENTNÍ KONCERT

Komorní orchestr Sboru dětí z Přibor

Piaristický klášter vstupné 100 Kč

❄️Neděle 27. 12. od 15:00 hod.❄️

ŽIVÝ BETLÉM

náměstí S. Freuda (za deště kostel sv. Valentina)

❄️Středa 9. 12. od 17:30 hod.❄️

ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY

Sbor Schola

náměstí S. Freuda

❄️Čtvrtek 31. 12. od 24:00 hod.❄️

OHŇOSTROJ

www.pribor.eu

<http://kulturnidum.pribor.eu>

www.facebook.com/priboroficialni

MĚSÍČNÍK MĚSTA PŘÍBORA

Periodický tisk územního samosprávného celku.

Vydáván: 1 x měsíčně. Místo vydání: v Příboře. Číslo vydání: 12/2020. Den vydání: 27. 11. 2020

Evidenční číslo periodického tisku přidělené ministerstvem, tj. následující: MK ČR E 10178.

Vydavatel: Město Příbor se sídlem na náměstí Sigmunda Freuda 19, 742 58 Příbor.

Príspevky zasílejte na e-mail: tic@pribor-mesto.cz, Tel.: 556 455 444, www.pribor.eu

Vydavatel není zodpovědný za názory a fotografie příspěvů. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Grafická úprava a tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Frýdek-Místek.